

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๒ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาตำบลที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
มิถุนายน ๒๕๖๔

อนุมัติ

(นายสมบัติ หล้าธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๒ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการ พัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนา ท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือ ทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผน ชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะ นำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาตำบลที่มี ประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
มิถุนายน ๒๕๖๔

อนุมัติ

(นายสมบัติ หล้าธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๑๓
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔ - ๙๐
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๙๑ - ๑๖๘
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๖๙ - ๑๘๒

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลชุมแสง เดิมนั้นขึ้นการปกครองกับตำบลหนองใหญ่ ได้แบ่งการปกครองเป็นตำบลชุมแสง เป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นขนาดกลาง ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙) มีพื้นที่ให้บริการประชาชนตำบลชุมแสง ทั้งหมด ๑๘ หมู่บ้าน และเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ ใน ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอสตึก ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทยและมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีอาคารสำนักงานตั้งอยู่ เลขที่ ๒๓๔ บ้านแสงเจริญ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลชุมแสง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ครั้งแรกตั้งอยู่ที่บ้านแสงเจริญ หมู่ที่ ๑๕ และปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ ๒๓๔ บ้านแสงเจริญ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลชุมแสง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๒,๖๖๑ ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอสตึก โดยมีระยะห่างจากที่ว่าการอำเภอสตึก ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๒๖ กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดบุรีรัมย์ ประมาณ ๖๔ กิโลเมตร

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีอาณาเขตติดต่อกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ต่างๆ ดังนี้ ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลสนามชัย ตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลลำตวน ตำบลห้วยสำราญ อำเภอกระสัง ตำบลตาเสา อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์

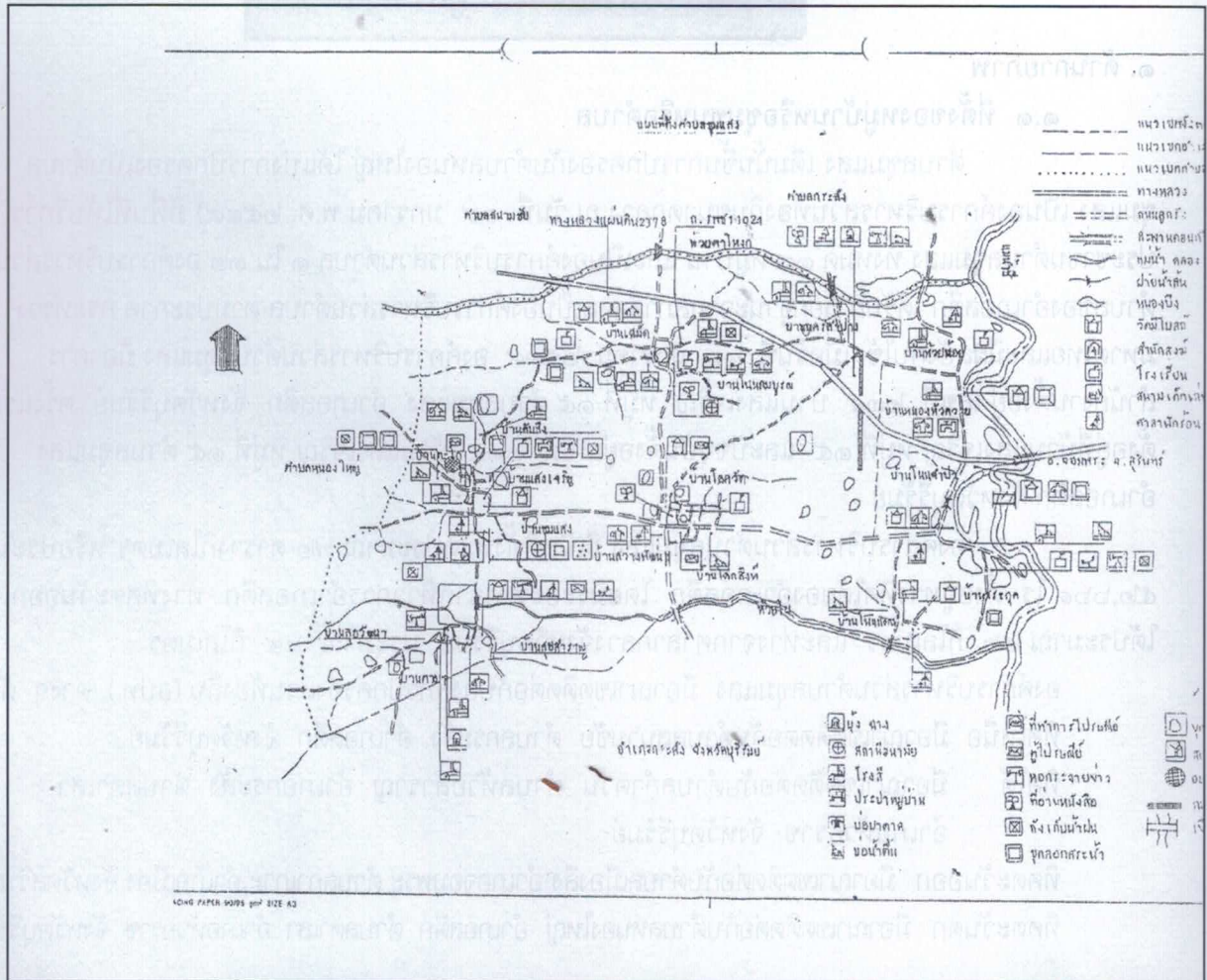
ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลเมืองสิงห์ อำเภอจอมพระ ตำบลกาเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลหนองใหญ่ อำเภอสตึก ตำบลตาเสา อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์

เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีเนื้อที่ทั้งหมด ๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๒,๖๖๑ ไร่ แบ่งออกเป็น

- พื้นที่เพื่ออยู่อาศัย ๒,๗๖๑ ไร่
- พื้นที่ทำการเกษตร (ทำนา ทำสวน ทำไร่) ๔๕,๙๙๒ ไร่
- พื้นที่สาธารณะ ๓,๙๐๘ ไร่

แผนที่แสดงอาณาเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสงเป็นที่ราบบริเวณตอนกลางของตำบลจะเป็นพื้นที่ลาดต่ำไปทางทิศตะวันออกของตำบลซึ่งมีลำน้ำชีไหลผ่านทำให้บริเวณรอบๆลำน้ำเกิดเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง (ป่าทาม)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง จัดอยู่ในลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน (Tropical monsoon climate) ซึ่งแบ่งได้ ๓ ฤดู คือฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านทะเลและมหาสมุทร ทำให้มีอากาศชุ่มชื้นและฝนตกชุก ส่วนฤดูหนาวจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะพัดเอาความหนาวเย็นและความแห้งแล้งมา สำหรับฤดูร้อนจะเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายนซึ่งจะมีอากาศร้อนและอบอ้าว

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย เหมาะกับการทำเกษตรกรรม

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีระบบการประปาหมู่บ้าน จำนวน ๗ แห่ง

หนองน้ำชลประทาน จำนวน ๑ แห่ง

แหล่งน้ำธรรมชาติ จำนวน ๒๗ แห่ง

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำชี คลองห้วยไผ่(ม.๖) หนองบ้านสุขสำราญ หนองชุมแสง

(ม.๒) หนองต้นสิง (ม.๓) หนองตะโก (ม.๑๓) หนองหว่า(ม.๒) หนองนาค (ม.๑๔) หนองปลาเซ็น (ม.๔) หนองแคน หนองเสม็ด(ม.๑๕) หนองโน (ม.๔) หนองมันปลา(ม.๑๒) กุดสระกุด (ม.๗) หนองข้างตาย (ม.๘) หนองจำปา หนองหัวควาย(ม.๙) หนองหัวลิง ห้วยนกยูง ห้วยน้อย ห้วยตาโหงก หนองหลุมดินและหนองบ้านจาน หนองจบก (ม.๑๖) หนองตาแบน (ม.๑๖) หนองกำปลอง (ม.๑๖) ปัจจุบันแหล่งน้ำมีปัญหาตื้นเขินเก็บกักน้ำได้น้อยทำให้มีน้ำใช้เพื่อการบริโภค-อุปโภคไม่เพียงพอ

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเอง จำนวน ๙๔ แห่ง ประกอบด้วย

- บ่อน้ำตื้น	๕๙	แห่ง
- บ่อบาดาล	๑๔	แห่ง
- ถังเก็บน้ำฝน (คสล.)	๒๑	แห่ง

แหล่งน้ำสาธารณะ จำนวน ๔๙ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลชุมแสง มีไม้ลักษณะส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น เช่น ต้นยางนา ต้นยางพารา ต้นสัก

ป่าสงวนแห่งชาติในพื้นที่ตำบลชุมแสง มีเนื้อที่ประมาณ ๕๖ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๑๔ ของเนื้อที่

ตำบลได้มีการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติออกเป็น ๓ เขต แต่ในพื้นที่ตำบลชุมแสง มี ๑ เขต คือ เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ โดยเป็นเขตปฏิรูปที่ดินทั้งหมด

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีพื้นที่ป่าเพียงเล็กน้อย ซึ่งส่วนใหญ่จะขึ้นตามพื้นที่นา และที่ดอนป่า

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลชุมแสง แบ่งออกเป็น จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑	บ้านตามา	นายดุม เจริญรัมย์	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒	ชุมแสง	นายประเสริฐ ปิ่นแก้ว	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านต้นสิง	นายบุญช่วย รำมะนา	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔	บ้านโคกสิงห์	นายวรรณสิทธิ์ เจริญศิริ	ตำแหน่ง	กำนันตำบลชุมแสง
หมู่ที่ ๕	บ้านเสม็ด	นางทองม้วน สุขจิตต์	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖	บ้านโนนแดง	นางสมพงษ์ สงโท	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗	บ้านสระกุด	นางสุภาพร พิสิทธิ์รัมย์	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘	บ้านโนนจำปา	นายประภม สิมมลี	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙	บ้านห้วยน้อย	นายอภิชาติ ยิ่งได้ชม	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๑๐	บ้านห้วยน้อย นายสมพร ทางตรง	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านโนนสมบูรณ์ นายพุดิ สุขจิตต์	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๒	บ้านโคกวัด นายทรงวุฒิสมัย ปัดทุม	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๓	บ้านตะโก นายจำลอง โพธิมาศ	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๔	บ้านสว่างพัฒนา นายสุชาติ คงเจริญ	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๕	บ้านแสงเจริญ นายมนตรี ปะการัมย์	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๖	บ้านสุขวัฒนา นายสาธิต ชีรัมย์	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๗	บ้านนครลำปาง นายเต็มใจ จงใจงาม	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๘	บ้านสุขสำราญ นายวิศรุต พรมนัส	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ครั้งหลังสุด โดยการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เขตเลือกตั้ง ๑๘ หน่วยเลือกตั้ง รายละเอียดดังนี้

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ๗,๓๓๘ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ๕,๕๓๑ คน

จำนวนบัตรดี คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๓๗

จำนวนบัตรเสีย คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๒

บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนคิดเป็นร้อยละ ๐.๐๕

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ข้อมูลประชากร

๑. มี ๑๘ หมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน ๒,๗๐๓ ครัวเรือน

๒. มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๑๐,๓๕๕ คน รายละเอียดดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านตามา	๓๕๑	๓๘๓	๗๓๔	๑๗๒
๒	บ้านชุมแสง	๓๗๘	๓๘๖	๗๖๔	๒๒๔
๓	บ้านต้นสิง	๑๕๘	๑๕๘	๓๑๖	๗๗
๔	บ้านโคกสิงห์	๓๖๘	๓๓๑	๖๙๙	๑๘๕
๕	บ้านเสม็ด	๔๒๓	๔๑๘	๘๔๑	๒๓๘
๖	บ้านโนนแดง	๒๔๖	๒๖๙	๕๑๕	๑๒๖
๗	บ้านสระกุด	๑๖๙	๑๙๑	๓๖๐	๑๑๐
๘	บ้านโนนจำปา	๒๘๖	๒๘๑	๕๖๗	๑๓๗
๙	บ้านหนองหัวควาย	๒๕๘	๒๙๒	๕๕๐	๑๓๙
๑๐	บ้านห้วยน้อย	๑๓๒	๑๕๐	๒๘๒	๙๕

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑๑	บ้านโนนสมบูรณ์	๔๒๐	๔๔๕	๘๖๕	๒๓๒
๑๒	บ้านโคกวัด	๓๑๒	๓๐๕	๖๑๗	๑๖๗
๑๓	บ้านตะโก	๑๙๐	๒๑๐	๔๐๐	๘๘
๑๔	บ้านสว่างพัฒนา	๒๕๒	๒๖๕	๕๑๗	๑๔๒
๑๕	บ้านแสงเจริญ	๔๖๓	๔๘๔	๙๔๗	๒๐๔
๑๖	บ้านสุขวัฒนา	๒๓๓	๒๒๔	๔๕๗	๑๑๐
๑๗	บ้านนครลำปาง	๑๒๕	๑๔๓	๒๖๘	๖๘
๑๘	บ้านสุขสำราญ	๓๔๘	๓๐๘	๖๕๖	๑๔๙
	รวม	๕,๑๑๒	๕,๒๔๓	๑๐,๓๕๕	๒,๗๐๓

(ข้อมูลประชากร เดือนเมษายน ๒๕๖๔ สำนักงานทะเบียนอำเภอเสตึก)

๓. มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๔๒.๙๔ คน / ตารางกิโลเมตร

๔. มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๔ คน/ครัวเรือน

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	๑,๒๗๒	๑,๒๘๓	๒,๕๕๕
อายุ ๑๘-๖๐ ปี	๓,๐๖๓	๓,๑๐๒	๖,๑๖๕
อายุมากกว่า ๖๐ ปี	๖๘๙	๙๔๖	๑,๖๓๕
รวม	๕,๐๒๔	๕,๓๓๑	๑๐,๓๕๕

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีความหลากหลายทางด้านคุณวุฒิการศึกษา แต่ส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับประถมศึกษาและออกมาประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัว องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีสถานศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑๒ แห่ง แยกเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

ก. ศูนย์พัฒนาเด็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตามา ตั้งอยู่วัดบ้านตามา หมู่ที่ ๑
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชุมแสง ตั้งอยู่บ้านแสงเจริญ หมู่ที่ ๑๕
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโคกสิงห์ ตั้งอยู่วัดบ้านโคกสิงห์ หมู่ที่ ๔
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศิริมงคลเสม็ด ตั้งอยู่วัดศิริมงคลบ้านเสม็ด หมู่ที่ ๕
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านโนนแดง ตั้งอยู่วัดบ้านโนนแดง หมู่ที่ ๖
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสระกุด(โนนจำปา) ตั้งอยู่วัดบ้านสระกุด หมู่ที่ ๗
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านหนองหัวควาย ตั้งอยู่วัดบ้านหนองหัวควาย หมู่ที่ ๙

ข. โรงเรียนสังกัด สพฐ. จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

- โรงเรียนบ้านตามา (ประถมศึกษา-มัธยมศึกษาปีที่ ๓) ตั้งอยู่บ้านตามา หมู่ที่ ๑
- โรงเรียนบ้านชุมแสง (ประถมศึกษา-มัธยมศึกษาปีที่ ๓) ตั้งอยู่บ้านชุมแสง หมู่ที่ ๒
- โรงเรียนบ้านโคกสิงห์ (ประถมศึกษา-มัธยมศึกษาปีที่ ๓) ตั้งอยู่บ้านโคกสิงห์ หมู่ที่ ๔
- โรงเรียนบ้านสระกุด (ประถมศึกษา-มัธยมศึกษาปีที่ ๓) ตั้งอยู่บ้านสระกุด หมู่ที่ ๗
- โรงเรียนบ้านหนองหัวควาย (ประถมศึกษา) ตั้งอยู่บ้านหนองหัวควาย หมู่ที่ ๙
- โรงเรียนบ้านเสม็ด (ประถมศึกษา) ตั้งอยู่บ้านเสม็ด หมู่ที่ ๕
- โรงเรียนสมเสม็ดวิทยา (มัธยมศึกษา) ตั้งอยู่บ้านเสม็ด หมู่ที่ ๕

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒ แห่ง

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านชุมแสง ตั้งอยู่ที่ บ้านชุมแสง หมู่ที่ ๒
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโนนสมบูรณ์ ตั้งอยู่ที่ บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ ๑๑

๔.๓ อาชญากรรม

ตำบลชุมแสงไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น มีแต่เหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน จากการสำรวจข้อมูลส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาอุบัติเหตุทางถนน องค์การบริหารส่วนตำบลแก้ไขปัญหาด้วยการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบเตือนทางร่วมทางแยก ทางโค้งอันตรายและลูกศรบอกทาง รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบบ่อยเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบ ผลเสียหายอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือ การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันยังไม่สามารถที่จะแก้ไขได้เลย ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขให้ประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบล จากการศึกษาสถานีตำรวจภูธรได้แจ้งให้ องค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้นพบว่าในเขตตำบลมีผู้เสพยาเสพติด แต่เมื่อเทียบกับชุมชนอื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากได้รับความร่วมมือทางผู้นำหมู่บ้าน ประชาชน หน่วยงานที่ช่วยกันสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ อดหนุนงบประมาณให้ทางหน่วยงาน สถานีตำรวจ และทางอำเภอเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดมาตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

อบต.ชุมแสง ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- (๒) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- (๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ
- (๔) ดำเนินการโครงการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป
- (๕) ดำเนินโครงการสงเคราะห์ครอบครัวผู้ยากไร้ที่ตกเกณฑ์ จปฐ.
- (๖) ดำเนินโครงการสร้างและซ่อมที่อยู่อาศัยให้กับผู้ยากไร้ รายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
- (๗) อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน
- (๘) ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่างๆ ที่ให้การสนับสนุน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขต อบต.ชุมแสง มีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง (ทางบก,ทางน้ำ,ทางราง ฯลฯ)

ในเขต อบต.มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่อบต. ที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหาคือ อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ ปัจจุบัน อบต. มีเส้นทางคมนาคม ดังนี้

(๑) การคมนาคม การจราจร

เส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อในเขต อบต. และพื้นที่ใกล้เคียงมีดังนี้

๑.๑) ทางหลวงแผ่นดิน

- หมายเลข ๒๓๗๘ สายสตึก - จอมพระ

๑.๒) การจัดการขนส่งมวลชน ประกอบด้วย

- ไม่มี

๑.๓) ถนน

ถนนในความรับผิดชอบของอบต.ชุมแสง จำนวน ๔๗ สาย

- ลาดยาง สายโคกสิงห์ - ชุมแสง ระยะทาง ๒.๔๐ กม.
- ถนนคอนกรีต จำนวน ๑๓๘ สาย ระยะทาง ๗,๘๓๘- กม.
- ลูกรัง จำนวน ๗ สาย ระยะทาง ๑๒ กม.

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ อบต.ชุมแสง จึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ อบต.ชุมแสง ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน ปัจจุบันในเขต อบต.ชุมแสง มีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

- มีไฟฟ้าใช้ จำนวน ๒,๗๐๓ ครัวเรือน
- ไม่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน - ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

- มีระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๙ แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากประชาชนได้นิยมใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลแทน ซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารได้รวดเร็ว และสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ สำหรับสถานที่ราชการ ยังคงใช้ระบบโทรศัพท์พื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร ใช้อยู่

๕.๕ ระบบโลจิสติกส์(Logistics) หรือการขนส่ง

- ที่ทำการไปรษณีย์ (สาขาย่อย) จำนวน ๑ แห่ง
- ระบบเสียงตามสาย/หอกระจายข่าวในพื้นที่ ให้บริการครอบคลุม ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่

- มีหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านมีครบทั้ง ๑๘ หมู่บ้าน

- มีบริการให้ใช้อินเตอร์เน็ตฟรี ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

- องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีวัสดุ ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ก็มีบางรายการที่ยังขาดแคลนเนื่องจากมีงบประมาณไม่เพียงพอ วัสดุ ครุภัณฑ์ต่างๆ นั้นมีไว้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ในการดำเนินการกิจบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนเท่านั้น แต่หากประชาชนเดือดร้อนหรือหน่วยงานอื่นเดือนร้อน ก็สามารถมายืมใช้ได้

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาเป็นอาชีพหลัก และประชากรที่ว่างจากการทำนามักจะประกอบรับจ้างทั่วไป นอกจากนี้ยังมีอาชีพรับราชการเป็นบางส่วนอีก ส่วนหนึ่งมีการอพยพไปทำงานที่กรุงเทพฯ หรือในตัวเมืองเนื่องจากประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำการหางานต่างถิ่นเลือกงาน ส่งผลให้ประชากรอยู่ในพื้นที่น้อย

⇒ อาชีพทำการเกษตร	จำนวน	๒,๑๔๘	ครัวเรือน
⇒ อาชีพทำสวน	จำนวน	-	ครัวเรือน
⇒ อาชีพเลี้ยงสัตว์	จำนวน	-	ครัวเรือน
⇒ อาชีพรับจ้าง	จำนวน	๒๓๗	ครัวเรือน
⇒ อาชีพรับราชการ	จำนวน	๑๑๐	ครัวเรือน
⇒ อาชีพอื่นๆ	จำนวน	๔๑	ครัวเรือน

ที่มา : แผนชุมชนระดับตำบลฉบับบูรณาการ ปรับปรุงครั้งที่ ๑/๒๒๒๙

รายได้ของประชากร

- ☞ ครัวเรือนที่มีรายได้สูงกว่า ๒๓,๐๐๐ บาท/คน/ปี จำนวน ๒,๔๑๗ ครัวเรือน
- ☞ ครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า ๒๓,๐๐๐ บาท/คน/ปี จำนวน ๑๕ ครัวเรือน
- ☞ รายได้เฉลี่ยของประชากรของหมู่บ้าน จำนวน ๓๔,๙๑๙.๗๑ บาท/คน/ปี

ที่มา : แผนชุมชนระดับตำบลฉบับบูรณาการ ปรับปรุงครั้งที่ ๑/๒๕๕๙

๖.๒ การประมง

- (ในเขตตำบลชุมแสง ไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ เพื่อจำหน่ายและบริโภคเองในครัวเรือน

๖.๔ การบริการ

. บ้านเช่า จำนวน ๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ตำบลชุมแสง ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ

๖.๖ อุตสาหกรรม

๑. โรงงาน จำนวน ๓ แห่ง
๒. โรงสีขนาดเล็ก จำนวน ๒๔ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

๑. สถานีบริการน้ำมัน	จำนวน ๔ แห่ง
๒. ร้านเสริมสวย	จำนวน ๓ แห่ง
๓. ร้านค้าต่างๆ	จำนวน ๙๖ แห่ง
๔. ร้านอินเทอร์เน็ต	จำนวน ๒ แห่ง
๕. ฟาร์มหมู	จำนวน ๔ แห่ง
๕. ร้านซ่อมรถยนต์/รถจักรยานยนต์	จำนวน ๕ แห่ง
๗. เสาโทรศัพท์	จำนวน ๓ แห่ง
๘. ร้านเสริมสวย	จำนวน ๓ แห่ง
๙. ร้านตัดผม	จำนวน ๑ แห่ง
๑๐. ปั้มน้ำมัน	จำนวน ๔ แห่ง
๑๑. ร้านอินเทอร์เน็ต	จำนวน ๒ แห่ง

ที่มา : สมุดคัมภีร์โรงเรียนและที่ดิน ณ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๒ กลุ่ม

๑. กลุ่มจักสาน ทอเสื่อกก
๒. กลุ่มทอผ้า

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๙
- วัด ๑๐ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีที่สำคัญของชุมชน ได้แก่

- ประเพณีทำบุญข้าวจี เดือนกุมภาพันธ์	- บุญกฐิน เดือนพฤศจิกายน
- บุญเบิกบ้าน เดือนมิถุนายน	- ลอยกระทง เดือนพฤศจิกายน
- บุญมหาชาติ เดือนมีนาคม	- ประเพณีโพนตาด เดือนตุลาคม
- บุญบั้งไฟ เดือนพฤษภาคม	- (ไหว้บรรพบุรุษ) เดือนตุลาคม
- ประเพณีเข้าพรรษา เดือนกรกฎาคม	- สงกรานต์ เดือนเมษายน
- ออกพรรษา เดือนตุลาคม	

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขต อบต.ชุมแสง ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสารใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น ภาษาอีสาน ภาษาเขมร ภาษาส่วย

๗.๔ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- เสื่อกก
- ผ้าไหม
- เครื่องจักสาน

ประชาชนในตำบลชุมแสง ได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่าย ได้แก่ เสื่อที่ทอจากต้นกก ผ้าไหม เครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากแม่น้ำชี ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ ลำน้ำสายหลัก คือ ลำชี, ห้วยคลองไผ่ และห้วยนกยูง

- ลำชี มีความสมบูรณ์ดี แต่อยู่ที่ต่ำและห่างไกลจากชุมชนและพื้นที่เพาะปลูก
- ห้วยคลองไผ่ บางช่วงต้นเขิน ถูกบุกรุกริมคลอง หน้าแล้งน้ำแห้งไม่พอใช้
- ห้วยนกยูง ลำห้วยเล็กต้นเขิน กักเก็บน้ำได้น้อย ถูกบุกรุก
- หนองน้ำชลประทาน กั้นห้วยคลองไผ่ มีประตุน้ำระบายน้ำกักเก็บน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ๓ หมู่บ้าน ตลอดทั้งปี

๘.๒ ป่าไม้ สภาพป่าไม้ในเขตตำบลชุมแสง จะมีพื้นที่ป่าไม้เพียงเล็กน้อย ซึ่งส่วนใหญ่จะขึ้นตามพื้นที่นา

๘.๓ ภูเขา

ตำบลชุมแสงไม่มีภูเขา

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตำบลชุมแสง ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ

- ทรัพยากรน้ำ น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค หน้าแล้งขาดน้ำ น้ำขุ่นมีตะกอน
- น้ำเพื่อการเกษตรส่วนใหญ่ต้องรอฤดูฝน แหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน
- น้ำเพื่อการบริโภค ส่วนใหญ่ซื้อน้ำดื่มเอง
- ทรัพยากรป่าไม้ มีป่าไม้เพียงเล็กน้อย ส่วนมากป่าไม้จะเกิดในพื้นที่สวนที่นา
- ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา ตำบลชุมแสงได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการจัดหาถังขยะรองรับขยะให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่ โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน

๙. อื่นๆ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๙.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

ในเขตตำบลชุมแสง มีการค้าขาย รับจ้าง รับราชการ เป็นพื้นที่ชนบทที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับจ้าง ร้อยละ ๒๒.๗๒ กำลังศึกษา ร้อยละ ๑๙.๔๗ อาชีพงานราชการ ร้อยละ ๑๗.๙๔ และอาชีพค้าขาย ร้อยละ ๑๗.๓๖ ตามลำดับ

๙.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว

๙.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำชี ห้วยคลองไผ่ ห้วยนกยูง

๙.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

เขตตำบลชุมแสง มีน้ำประปาใช้เองในแต่ยังไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ปัญหาอุปสรรค ปัจจุบันมีน้ำประปาใช้ไม่ครบทุกครัวเรือน

สัญลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ได้กำหนดตราสัญลักษณ์ให้มีลักษณะเป็นวงกลม ภายในวงกลมประกอบด้วย

ทุ่งนา หมายถึง การประกอบอาชีพของตำบล ซึ่งส่วนใหญ่จะทำนา ข้าวและยังแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่เกษตรกรรม

ดวงอาทิตย์ที่เปล่งแสง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรืองของตำบลชุมแสง

แม่น้ำ หมายถึง ตำบลชุมแสงอุดมสมบูรณ์ด้วยแหล่งน้ำได้แก่ ลำน้ำชีที่อุดมสมบูรณ์ด้วยสัตว์น้ำนานาชนิด

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติและต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติ การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติกำหนดวิธีการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติในการติดตาม การตรวจสอบ และการ ประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติพ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะ อันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อ ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่ กฎหมายกำหนดแล้ว ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้อ งนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนา แล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทย ทุกคน

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อม ที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทาย ต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ใน ระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุ หลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับ ความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้าง พื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมี ปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลัก ที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็น ประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ อย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากร อย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศยังปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของ ประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลด ความขัดแย้งทางความคิด และอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่ เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและ วัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนา ประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลัง ของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็น ประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับ ประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ประเทศไทยยังคงต้องให้ ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกัน หลายมิติที่อาจเป็นประเด็น

ทำลายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่ การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์ และมาตรฐานสากลต่าง ๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ และการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรม ข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหาเสพติด การค้ำมนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยี พันธุกรรมสมัยใหม่และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด เหล่านี้คาดว่าจะจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้ม ที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้น ในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงอายุที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผล ต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่ต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพ และการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทาย สำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงาน ต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาค และความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและ การย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออก ประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือ ทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจ ที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้าน ขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการ พัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริษัทสังคมไทย

นอกจากนี้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่อง กับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่าง ๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรม ของระบบนิเวศต่างๆดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกันทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้ง

ประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงาน และอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้น และเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนา ตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีส จะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติทั้งในส่วนของ การจ้างงาน และอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและ ความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือการเคลื่อนย้ายอย่างเสรี และรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้เทคโนโลยี และสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยาก การเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศ มีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการ ที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับ ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่าง ๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าว จะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงาน ที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทน ด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป กระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้ง การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าว จะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศ อย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและ ทุกด้าน การพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่าง ๆ ในรูปแบบของ หุ่นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้อง ซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้สมรรถนะ และทักษะ ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่าง มีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ ๆ และ มาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบ และปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้าง พื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถ ยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบาย ไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและ อาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนา และขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของ รูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์กฎหมาย

ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวก และส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จ่ายแข็งขันในเรื่องตำแหน่งที่ตั้ง ทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของ การรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้าง สัมพันธไมตรีเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษา ความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติ ให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่าง ๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูป ระบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการ ส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความ ขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่าง ๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้าง และลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผน การพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการ ดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง การขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาว ที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนา อย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยอย่างกระตือรือร้นและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไข จุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อน ประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจ และพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่าง ๆ อาทิเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบ ต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของ สถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และ มีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตาม หลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้น กับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศ ในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทย มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการของประเทศไทยได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาโลกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ ประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชน ในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้ อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึง บริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้ง ไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. ด้านความมั่นคง

๑.๑ เป้าหมาย

๑. ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุข
๒. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
๓. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มี

ความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๔. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับ

โดยประชาคม ระหว่างประเทศ

๕. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ ตัวชี้วัด

๑. ความสุขของประชากรไทย
๒. ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
๓. ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
๔. บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
๕. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๑.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ
 - พัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
 - การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
 - การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติ มากกว่าประโยชน์ส่วนตน
 - การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็น ปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ
๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
 - การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน
 - การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
 - การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
 - การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล
๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคง ของชาติ
 - การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
 - การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติกองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ
 - การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ
๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใ้ภาครัฐ
 - การเสริมสร้างและรักษาคุณภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
 - การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

• การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึง
องค์กร ภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

- การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน
ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม
- การบริหารจัดการความมั่นคงให้อื้ออานวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ
- การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๒.๑ เป้าหมาย

๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี
เสถียรภาพและยั่งยืน
๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๒.๒ ตัวชี้วัด

๑. รายได้ประชาชาติการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ
และการกระจายรายได้
๒. ผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
๓. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
๔. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า
 - เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิ
ปัญญาท้องถิ่น ของไทยมาเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร
 - เกษตรปลอดภัย ให้ความรู้ สนับสนุนกลไกตลาด เปลี่ยนผ่านสู่
เกษตรอินทรีย์
 - เกษตรชีวภาพ ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากฐานเกษตรกรรม ฐาน
ทรัพยากรชีวภาพ
 - เกษตรแปรรูป เพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร ส่งเสริมการ
แปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง
 - เกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการ
พัฒนา
๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
 - อุตสาหกรรมชีวภาพ
 - อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
 - อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
 - อุตสาหกรรมและบริการขนส่ง และโลจิสติกส์
 - อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
 - ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
 - ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
 - ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
 - ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
 - ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค
๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
 - เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
 - สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
 - เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
 - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
 - รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค
๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
 - สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
 - สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
 - สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
 - สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
 - ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๓.๑ เป้าหมาย

๑. คนไทยเป็นคนดีคนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
๒. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วง

ชีวิต

๓.๒ ตัวชี้วัด

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๓. การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๓.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็นหลัก

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
 - การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
 - การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการ เรียนการสอนในสถานศึกษา
 - การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
 - การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
 - การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

- การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคน ในสังคม
 - การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย
 - ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น
 - ช่วงวัยแรงงาน
 - ช่วงวัยผู้สูงอายุ
๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑
 - การเปลี่ยนโฉมบทบาท 'ครู' ให้เป็นครูยุคใหม่
 - การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับทุกประเภท
- การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท-ความรับผิดชอบ และ การวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก
 - การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
 - การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ
๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ
 - การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ
 - การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถ ในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ
๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
 - การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
 - การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
 - การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
 - การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่
๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
 - การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
 - การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ
- การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
 - การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ
 - การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
 - การพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของ อุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๔.๑ เป้าหมาย

๑. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
๒. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามา เป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
๓. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ ตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๔.๒ ตัวชี้วัด

๑. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
๒. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
๓. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
๔. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็นหลัก

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
 - ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
 - ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
 - กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
 - เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ
- และความริเริ่มสร้างสรรค์มีความปลอดภัยในการทำงาน

ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม
ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง

โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

ภูมิภาค

• กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดไม่ติดต่าง ๆ
• จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
• ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวาง ระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

• สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
• การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

• สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
• การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
• สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชา สังคมและภาคประชาชน

• ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

• สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
• สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

สังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการ จัดการตนเอง

• ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ

• เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
• สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
• สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๑ เป้าหมาย

๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๒. ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบ จากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
๓. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
๔. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๕.๒ ตัวชี้วัด

๑. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
๓. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

๕.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็นหลัก

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
 - เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
 - อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
 - อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
 - รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
 - เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
 - ปรับปรุง ฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
 - ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
 - พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
 - ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
 - มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - มุ่งเข้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ของภาครัฐและภาคเอกชน
 - พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น เมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
 - จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิโนเวศอย่างเป็น เอกภาพ
 - พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มี

การบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวคอย่างยั่งยืน

ทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล

• จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร

• สงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติมรดก ทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐาน วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

• พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

• เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

• พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำ ของประเทศ

• เพิ่มผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

• พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงาน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

• เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน

• พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน

ในมิติปริมาณคุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

• ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย

• พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย

สิ่งแวดล้อม

• จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

• พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๖.๑ เป้าหมาย

๑. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม

ตอบสนอง ความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๒. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๓. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

๖.๒ ตัวชี้วัด

๑. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

๒. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ

๓. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ

๔. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

๖.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

แนวหน้าของภูมิภาค

เทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

- การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับ

- ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการ นำ

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

- ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

- ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

ในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

- ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย

- องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ

- พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม

- บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และ

มีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริต

และประพฤติมิชอบ

- บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์

สุจริต

- การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความ

เด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้

- การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบ

แบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

เปลี่ยนแปลง

- ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่
- มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค
- บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลัก ประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
- ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอน ของการค้นหาความจริง
- หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
- ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วม ของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
- พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลา ของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้นำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศ ต่อเนื่องจาก แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและ ยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผน หลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และ ระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้ เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และ ระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน

เพื่อกำกับให้การ พัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้น ปัญหาความยากจนลดลง และคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างเศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้น จึงทำให้มีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอก ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันปรับตัวช้า เนื่องจากการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการสู่การใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมยังดำเนินการได้น้อย ทำให้ฐานการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ ประกอบกับประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน ที่สำคัญได้แก่ คุณภาพคน คุณภาพการศึกษา คุณภาพบริการสาธารณะและบริการสาธารณสุข สังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำสูง ก่อให้เกิดความแตกแยก

นอกจากนี้ทรัพยากรธรรมชาติร่อยหรอและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว มีภาวะขยะล้นเมือง และการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์ ในขณะที่ความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนมีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมที่เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนถึงปัญหาการจัดการภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเพราะการบริหารจัดการยังขาดเอกภาพ และการปฏิรูปกฎหมายเพื่อพัฒนาประเทศยังล่าช้า

ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อวางรากฐานของประเทศในระยะยาวให้มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกัน ไปตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนา ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนา ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็น กรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุ ใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม

และสิ่งแวดล้อม ที่องค์การระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการ พัฒนา ได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ ๓๗ วาระ และ ไทยแลนด์ ๔.๐

การจัดทำแผน ขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้ง จากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลัง ให้สามารถ กำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและ แก้ไข ปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทยมียุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะเป็นแผนแรก ที่ ถูกใช้ให้เป็นกลไกเชื่อมโยงสู่การขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่จะต้องบรรลุผล ลัพท์ และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนา รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ต้องเชื่อมต่อถึงการ ปฏิบัติที่ ต้องดำเนินการในช่วง ๕ ปี โดยได้กำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญ (Flagship Program) และ ประเด็นพัฒนา เชิงบูรณาการที่สำคัญ ในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ จะทำ ให้ระบบการจัดสรร งบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน แผนสำหรับบริหารราชการแผ่นดิน กฎ ระเบียบวินัยทาง การเงินและการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์การพัฒนา ตลอดจนระบบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐต้อง มี การเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

นอกจากนี้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีแนวทางการพัฒนาจังหวัด ภาค และเมือง ที่ กำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและ กำกับ ให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมือง เกิดผลสัมฤทธิ์และสอดคล้องกับเป้าหมาย รวมของ ประเทศ รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศที่สภา ปฏิรูปแห่งชาติ และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอและต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทยแม้ว่า ได้ดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี มีการขยาย การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบ โครงข่ายมากขึ้น และมีการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา แต่อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทย ยังปรับตัวช้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากคุณภาพคน ต่ำ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนายังมีน้อย คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดี และปัญหาการบริหาร จัดการภาครัฐและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยและขาดประสิทธิผลในการบังคับใช้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหา วิฤตเศรษฐกิจโลกและภัยพิบัติธรรมชาติ ทำให้ เศรษฐกิจไทยผันผวนได้ง่าย และเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัว ในอัตราที่ต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ กระแส โลกา ภิวัตน์เข้มข้นมากขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดน โดยมีการเคลื่อนย้ายคน เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข่าวสาร สินค้าและบริการอย่างเสรี ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น ส่งผลให้มีการรวมตัวด้าน เศรษฐกิจ ของกลุ่มต่างๆ ในโลกมีความเข้มข้นขึ้น ประเทศเศรษฐกิจใหม่มีขีดความสามารถในการแข่งขันมาก ขึ้น เช่น จีน อินเดีย ละตินอเมริกา และเวียดนาม ซึ่งมีแรงงานราคาถูกและมีมาตรการอื่นๆ ประกอบในการ ดึงดูดการลงทุน จากต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้การพัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้ สังคมโลกมีความ เชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยง อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาแรงงานต่างด้าว

ในขณะเดียวกันประเทศไทยมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูง วัยมาก ขึ้น จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ปัญหา ความ ยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ รวมทั้งความแตกต่างของรายได้

ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดและกลุ่มคนจนที่สุดสูงถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ เนื่องจากการกระจายโอกาสการพัฒนาไม่ทั่วถึง ยิ่งไปกว่านั้นทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม มีปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนในกลุ่มต่างๆ เนื่องจากการจัดการทรัพยากรธรรมชาติมีลักษณะรวมศูนย์ขาดการเชื่อมโยงกับพื้นที่ ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ประกอบกับสภาพภูมิอากาศมีการเปลี่ยนแปลงผันผวนมากขึ้น ประเทศไทยต้องเผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยมากกว่า ในอดีต

ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว จะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยง อย่างชาญฉลาดมากขึ้น ต่อจากนี้ไป ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนครั้งใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหาฐานสำคัญที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสมมานาน ในขณะเดียวกันดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อใช้ประโยชน์จาก จุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับประเด็นที่มีลักษณะการบูรณาการ และใช้ประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่าง แท้จริง ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑.๓.๑ การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศ โดยจะมุ่งเน้นการน าคความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรม ทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ โดยการกำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และสอดคล้องกับสาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมบูรณาการวิจัยและพัฒนากับการ นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนานวัตกรรม

๑.๓.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยสนับสนุนการวิจัยพัฒนา การดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่ความเป็นอัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยี การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทาง เทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษา รวมทั้งพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี แบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน รวมทั้งการปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนา ของประเทศทั้งระบบ

๑.๓.๓ การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากร ในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้ เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุข ภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตาม ความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างเสริมให้คนมี

สุขภาพดีที่เน้นการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ

๑.๓.๔ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัด

บริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ห่างไกล การจัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาสสตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๑.๓.๕ การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า เน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐาน ทูททางเศรษฐกิจให้สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งสร้างสังคมผู้ประกอบการให้มีทักษะการทำธุรกิจที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในอนาคต

๑.๓.๖ การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้าน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่ เน้นการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based) ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรมีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อม ของประเทศ การพัฒนาระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกร รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด

๑.๓.๗ การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบันให้ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการที่ใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและมีนวัตกรรมมากขึ้น ควบคู่กับการวางรากฐานเพื่อสร้างและพัฒนาภาคการผลิตและบริการสำหรับอนาคต ทั้งในด้านการเตรียมศักยภาพคนและโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนสร้างกลไกและเครือข่ายความร่วมมือของธุรกิจลักษณะคลัสเตอร์ (Cluster)

๑.๓.๘ การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการเพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการ

๑.๓.๙ การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจร ทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๑.๓.๑๐ การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น และต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต และนำผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความเชื่อมโยงด้าน คมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคม ในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงานของกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง กรอบความร่วมมือลุ่มแม่น้ำอิระวดี เจ้าพระยา แม่น้ำโขง

กรอบความร่วมมือเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย กรอบความร่วมมือความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ กรอบความร่วมมือเพื่อพัฒนา ชายแดนไทย-มาเลเซีย และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๑.๓.๑๑ การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้าง โอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่างๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคม ผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

๑.๓.๑๒ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อม เพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริม การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลด ความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๑.๓.๑๓ การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๑.๓.๑๔ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรมทั้งด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร มีการบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑.๓.๑๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เพื่อขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม เน้นให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและใน อาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนว ระเบียง เศรษฐกิจต่างๆ รวมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล สร้าง ความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้พัฒนาอุตสาหกรรม ต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และ หน่วยงานที่มีศักยภาพไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

๑.๓.๑๖ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เร่งดำเนินการในประเด็น ทำ ทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่ สร้างรายได้สำหรับประชาชนในแต่ละภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และ การ บริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่ม ประสิทธิภาพ กลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๓.๑๗ การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการ พัฒนา อย่างเต็มที่ มุ่งเน้นผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันให้มีความคืบหน้าและ ชัดเจนใน ระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ ผลักดันการลดการใช้มาตรการที่

ไม่ใช่มาตรการ ทางภาษี ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและ ประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ ในเวทีโลก และ สนับสนุนการขับเคลื่อน การพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

๑.๓.๑๘ การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ผู้ประกอบการ ให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งสนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๑.๓.๑๙ การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้ สามารถแข่งขันได้ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการ แข่งขันและการให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการ กำกับ ดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเชื่อมโยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่ จะมี รูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป และมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะเดียวกันสนับสนุนการ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการเงินมาใช้อย่างเข้มข้น พัฒนาเครื่องมือทางการเงินเพื่อระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการ ขนาดใหญ่ ตลอดจนขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินอย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม

๑.๓.๒๐ การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐาน ภาษี การปรับระบบการจัดทำค่าของงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบูรณาการ ทั้ง เชิงประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจ ให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ ด้าน สวัสดิการสังคม รวมทั้งสร้างความยั่งยืนทางการคลังของระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ การปรับปรุง ระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ และการปรับปรุงระบบประกันสุขภาพ เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จาก รัฐบาล

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๑.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจโลก มีตลาดเกิดใหม่ที่มีบทบาทสูงขึ้น ตลาดการเงินโลกเข้าสู่สถานการณ์ไร้พรมแดน ซึ่งเป็นผลจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงินที่มีความ ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ รวมทั้งมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ที่ หลากหลายส่งผลต่อการเปิดเสรีทางการค้ามากขึ้น ซึ่งจะเป็โอกาสที่สำคัญของการพัฒนาประเทศไทย

๒.๑.๒ การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด เป็น กุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคน ทำให้เกิด สาขา อุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลากหลายสาขา มนุษย์จะ สามารถเข้าถึง ข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด มีการแข่งขันแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีและมี ทักษะหลายด้าน ในตลาดแรงงาน ขณะเดียวกันเกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการ เข้าถึงเทคโนโลยี เป็นต้น

๒.๑.๓ สถานการณ์และแนวโน้มสังคมโลก การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกส่งผลต่อ เศรษฐกิจและรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุในประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นกลุ่มสำคัญ ที่ทำให้มี การบริโภคสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น แต่อาจก่อให้เกิดการแย่งชิงประชากรวัยแรงงาน โดยเฉพาะคน ที่มี ศักยภาพสูง ขณะเดียวกันการเคลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลกที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งผลต่อ การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและเกิดการสร้างวัฒนธรรมร่วมสมัย แต่อาจก่อให้เกิดวิกฤตทางวัฒนธรรมเนื่องจาก การขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี

๒.๑.๔ สถานการณ์และแนวโน้มสิ่งแวดล้อมโลก วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ.

๒๐๓๐ เป็นทิศทางหลักในการพัฒนาของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายและ ๑๖๘ เป้าประสงค์ รวมถึงข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความเข้มข้นขึ้น จะมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ยิ่งไปกว่านั้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น ส่งผลต่อการผลิตในภาคเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ

๒.๑.๕ สถานการณ์ความมั่นคงโลก ประเทศมหาอำนาจมีแนวโน้มใช้อำนาจทางทหารและทางเศรษฐกิจเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศต่างๆ รวมถึงเกิดความขัดแย้งระหว่างประเทศ ด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐทั้งด้านอาณาเขตทางบก การอ้างสิทธิ์ทับซ้อนทางทะเล และภูมิรัฐศาสตร์ เพื่อผลประโยชน์และการแย่งชิงทรัพยากร นอกจากนี้ การก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ และอาชญากรรมทางไซเบอร์จะทวีความรุนแรงและมีวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๒.๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจไทย เศรษฐกิจไทยในช่วงปี ๒๕๐๔-๒๕๕๘ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๑ สูงเป็นอันดับที่ ๒๒ ของโลก ส่งผลให้รายได้ต่อหัวของประชาชนเพิ่มขึ้น สามารถยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศเป็นประเทศรายได้ปานกลางตอนบนในปี ๒๕๕๓ โครงสร้างเศรษฐกิจเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น ภาคการผลิตมีการสั่งสมองค์ความรู้และปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยยังคงมีความหลากหลายของฐานการผลิตที่มีความแข็งแกร่งในระดับโลก อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น เศรษฐกิจไทยกลับเข้าสู่เสถียรภาพและอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียง กัน อย่างไรก็ตาม ในช่วง ๘ ปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราการขยายตัวที่ต่ำกว่าศักยภาพของระบบ เศรษฐกิจ การส่งออกของไทยปรับตัวลดลงทั้งในด้านการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม มีสาเหตุจาก จุดอ่อนที่สำคัญ ทั้งทางด้านปัญหาเชิงโครงสร้าง เงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และปัจจัยทางด้านการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจ

๒.๒.๒ การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม อยู่ในลำดับต่ำ และการบริหารจัดการงานวิจัยขาดการบูรณาให้มีเอกภาพตั้งแต่ระดับนโยบาย การสนับสนุนทุนวิจัย และหน่วยวิจัยหลัก ทำให้ทิศทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยพัฒนา และนวัตกรรมของประเทศไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อน และยังมีข้อจำกัดในการตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ เป็นผลให้การพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศล่าช้า ไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีของโลก ตลอดจนมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในระดับต่ำ

๒.๒.๓ สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยปี ๒๕๕๗ ประชากรวัยแรงงานจะมีจำนวนสูงสุดและเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ขณะที่คนไทยมีแนวโน้มเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิต รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพในวัยผู้สูงอายุจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และการมีจิตสาธารณะ

๒.๒.๔ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฐานทรัพยากรธรรมชาติ ลดลงและเสื่อมโทรมเนื่องจากการใช้ประโยชน์เกินกว่าศักยภาพในการฟื้นตัวของระบบนิเวศ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำยังขาดกระบวนการมีส่วนร่วมและการวิเคราะห์ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจก่อนดำเนินการอย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกันการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติยังไม่เป็นธรรม ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความขัดแย้ง และข้อพิพาท

ในระดับพื้นที่ ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน นอกจากนี้ยังมีปัญหาอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของ ประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ไม่ยั่งยืน

๒.๒.๕ การเจริญเติบโตของภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กิจกรรมทางเศรษฐกิจกระจุกตัวในกรุงเทพมหานครและภาคกลาง ทำให้เกิดปัญหาช่องว่างการกระจายรายได้ระหว่างภาค รวมถึงกลไกการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดยังไม่สามารถเชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ ขณะที่การขยายตัวของเมืองในภาคต่างๆ ของประเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นไม่สามารถรองรับการขยายตัวของเมืองได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศมีแนวโน้มการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนและสมดุลของการพัฒนาในพื้นที่

๒.๒.๖ ความมั่นคงภายในประเทศ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบ จากความขัดแย้ง ที่มีรากฐานของปัญหาจากความเห็นต่างทางความคิดและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และสังคม ขณะที่สถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีการสร้างสถานการณ์โดยมีเป้าหมายให้เกิด ความสูญเสียต่อเจ้าหน้าที่รัฐ นอกจากนี้ยังต้องเผชิญกับมีความเสี่ยงจากปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ ที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบไปสู่การโจมตีระบบขององค์กรขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบในวงกว้างและมีมูลค่า ความเสียหายสูง

๒.๒.๗ ความร่วมมือระหว่างประเทศและความเชื่อมโยงเพื่อการพัฒนา การเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยกับนานาประเทศมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม อนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย เป็นเงื่อนไขสำคัญของประเทศไทยในการขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคมขนส่ง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเทคโนโลยีและสารสนเทศ กับกลุ่มประเทศต่างๆ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

๒.๒.๘ การบริหารจัดการภาครัฐยังอ่อนแอ ภาครัฐมีขนาดใหญ่และรายจ่ายประจำ เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำ ขาดระบบการทำงาน ที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายแบบบูรณาการกับหน่วยงานหรือภาคส่วนอื่นๆ การให้บริการประชาชนยังต้อง ปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากล ขณะที่การทุจริตและประพฤติมิชอบได้ขยายไปในวงกว้างทั้งในภาครัฐ เอกชน และองค์กรเอกชน นอกจากนี้ กฎหมายหลายฉบับยังไม่ได้มาตรฐานสากลเนื่องจากล่าช้าและกระบวนการ ตรากฎหมายยังมีจุดอ่อนหลายประการ ตลอดจนกระบวนการยุติธรรมยังขาดประสิทธิภาพและไม่สามารถอำนวยความยุติธรรมได้อย่างเสมอภาค

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๑.๑. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวยุติธรรม ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๓.๑.๒. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๓.๑.๓. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๓.๑.๔. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๓.๑.๕. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๓.๑.๖. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมือง เพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๓.๑.๗. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำ และ สร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๓.๒. เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๓.๒.๑. คนไทยมีคุณ ลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๓.๒.๒. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๓.๒.๓. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ชั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๓.๒.๔. ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของ พื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน

๓.๒.๕. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดีและเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านมนุษย์ลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่า การลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๓.๒.๖. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจาย อำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชน

ดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบัน การจัดการนานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหา ในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และ ทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนมากไม่น้อยยังไม่สามารถคิดครองและ เลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทักษะคนดี และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาใน ระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถ เพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ (๒) พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (๓) ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการ สถานศึกษาขนาดเล็ก ให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ใน ชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต (๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึง ผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุง มาตรการทางกฎหมายและ ภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ (๕) เพิ่มประสิทธิภาพการ บริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการ ทรัพยากรร่วมกันระหว่าง สถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ (๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้าง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ (๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วม ร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่ เปราะบาง และส่งเสริม สถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็น ธรรม ในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่าง ของ คุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้ มี ความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชากร

ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาส การเข้าถึง การศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแล นักเรียน ที่ครอบคลุมตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษา ต่อ ระดับสูง (๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการ พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ (๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและ ทรัพยากร ภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับ องค์การการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้ กู้ยืมและ การออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์เป็น แม่ข่าย

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบ เซา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้ง ฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า

การพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ

ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการ ผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกัน มากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการ แข่งขัน ทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตร เน้น เกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยว สามารถ ท รายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมาก ขึ้น ภาค การเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจ ส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การ บริหาร และ การตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงิน และ สถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ (๒) การ เสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้าง ความ เชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับ ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อ ยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วาง อนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาค บริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้าน การค้า การ ลงทุน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบัน

สภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการ ให้บริการ รวมทั้ง การดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดิน เสื่อมโทรม ความ หลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่ม สูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

และภัยพิบัติทาง ธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การ สร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่ม ประสิทธิภาพการ ลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ และการเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสีย ในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิด จากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้าง สมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการ ทรัพยากรน้ำ เพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม (๔) ส่งเสริมการ ผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีด ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๖) การบริหารจัดการเพื่อลด ความเสี่ยงด้านภัย พิบัติ(๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และ (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่ง คั่ง และยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อ ความ มั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและ การเพิ่ม บทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัย คุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้าง สถานการณ์ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

ดังนั้น การพัฒนาใน ระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ให้เป็น สถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสามัคคี ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสใน การศึกษาและการ ประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานา ประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมี ความพร้อม ต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมี การบูรณา การสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิด ความ สงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อ เตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับ ต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่ง อำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล และ (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้ เกิด ความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาค ประชาชน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ

และ ธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการ พัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาด ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและ กระบวนการ ยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริต ประพฤติมิชอบใน สังคมไทย

การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่าง จริงจัง โดย มุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและ การ ให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และ การลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานบทบาทภารกิจ และ คุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้ การ จัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้ มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิ ชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรมให้มีความ ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และ ปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มี ข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ

การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและ ลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบ ขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานใน กรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการ อำนาจความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการ ใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการ พัฒนาด้านสาธารณสุข (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนา ระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ (๒) การสนับสนุนการพัฒนาขนส่ง อาทิ การ พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการใน สาขาขนส่ง (๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และโซ่ อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า (๔) พัฒนา ด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่ม ศักยภาพการบริหาร จัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด (๕) พัฒนาเศรษฐกิจ ดิจิทัล อาทิ พัฒนาและ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ (๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนา

ระบบน้ำประปาให้ ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนา

เศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้าน แรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับ ประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่ สังคมนวัตกรรมได้

การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา และ ผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทย มีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (๒) พัฒนา ผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและร่วม กำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและ การจัดการธุรกิจที่ผสมการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย และ (๓) พัฒนา สภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการ ผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๔.๙ ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนา

ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อ เสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของ ประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนา เมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุนรวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัว ของการพัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของ ไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจาย รายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการ ลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค่มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย (๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และ (๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่ฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิต อุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

พัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็น การขับเคลื่อนเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค (๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือ กับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาค กัน (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ ประเทศ (๗) เข้าร่วมเป็น ภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ (๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ มีหลักการและแนวทางการดำเนินงาน สรุปได้ ดังนี้

๕.๑ หลักการ

๕.๑.๑ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นกรอบทิศทางหลัก และแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม

๕.๑.๒ กระจายการพัฒนาดลสู่พื้นที่ โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ ภารกิจ และการมีส่วนร่วม ให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนา และเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากชุมชนสู่ประเทศ และประเทศสู่ชุมชน

๕.๑.๓ เพิ่มการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนในระดับพื้นที่ ท้องถิ่น และชุมชน

๕.๑.๔ ใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ เอกชน และสื่อมวลชนอย่างบูรณาการ ให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพโดยกระบวนการสร้างเครือข่ายหรือคลัสเตอร์ที่ตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่

๕.๑.๕ ระบบการบริหารจัดการแผนสู่การปฏิบัติที่มีความเชื่อมโยงกันในระดับ

ต่างๆ ตั้งแต่ระดับยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้าน และแผนปฏิบัติการ และระบบการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพที่ตอบสนองการพัฒนาเชิงบูรณาการ การพัฒนาเชิงพื้นที่และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง รวมทั้งระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐ ที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา และผลของการพัฒนาอย่างแท้จริง

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๒.๑ สร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปสู่การปฏิบัติ สำนักรางานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสร้างความเข้าใจกับภาคีทุกภาคส่วนโดยกำหนดกิจกรรมดำเนินการ ประเด็นสื่อสาร และเครื่องมือสื่อสารประชาสัมพันธ์แบ่งตามกลุ่มเป้าหมาย (Stakeholder) ของการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ สศช. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาคและชุมชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงภารกิจและความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำประเด็นการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปขับเคลื่อนผ่านกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่และสร้างแนวร่วมการพัฒนาของ สศช.

๕.๒.๒ สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาตินโยบายรัฐบาล แผนเฉพาะด้าน และแผนปฏิบัติการ โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปสู่การกำหนดแผนงานโครงการ การระดมทรัพยากร และแนวทางการร่วมดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ รวมถึงบูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกัน และจัดทำเป็นแผนการลงทุนการพัฒนา/แผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติภายใต้ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อปิดช่องว่างการพัฒนา (Development Gap) ของประเทศในแต่ละช่วงเวลาและสร้างรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศสู่เป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๒.๓ หน่วยงานกลาง อาทิ สศช. สำนักงบประมาณ สำนักรางานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วม การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีใช้เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในการ กำหนดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการและภารกิจหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนฯ อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕.๒.๔ ผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจ ที่สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศอย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา และส่งเสริมให้คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เป็นกลไกหลักในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งให้ กรอ. ส่วนกลางกระจายความรับผิดชอบและภารกิจให้ กรอ. จังหวัด/กลุ่มจังหวัดมากขึ้น โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติและความเชื่อมโยงในระดับพื้นที่

๕.๒.๕ สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่างๆ โดยกำหนดให้มีการผลักดันปัจจัยหลักให้สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญ อาทิ น การศึกษาวิจัย มาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อ การขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับต่างๆ โดยนำเครื่องมือวิเคราะห์ผลกระทบทางกฎหมายมาใช้ประเมินอย่างมี ประสิทธิภาพ

๕.๒.๖ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การตั้งและการเชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มีอยู่ให้นำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาเป็นกรอบการดำเนินงาน ขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาระดับประเทศและพื้นที่โดยให้จังหวัดเป็นจุดประสาน

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีแนวคิด หลักการ และแนวทางดำเนินการ ดังนี้

๕.๓.๑ แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม เน้นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม เป็นระบบประเมินผลเชิงบูรณาการ ที่มุ่งเสนอผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ประเมินด้วยตนเองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และติดตามผล อย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการให้หน่วยงานหรือสถาบันที่เป็นกลางทำหน้าที่ประเมินผล มีหลักเกณฑ์การติดตาม ประเมินผล และตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน เป็นกลาง และถูกต้องตามหลักวิชาการ

๕.๓.๒ แนวทางการประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแบบมีส่วนร่วม ดำเนินการโดย

๑) วางระบบการติดตามประเมินผล ๓ ระยะเวลา ประกอบด้วย การประเมินผลก่อนการปฏิบัติการหรือก่อนเริ่มโครงการ การประเมินผลระหว่างดำเนินการ และการ ประเมินผลหลังการดำเนินงาน

๒) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับกระทรวงและงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งกระทรวง เพื่อเชื่อมโยงตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการกระทรวงและกลุ่มกระทรวงกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติรวมทั้งเป้าหมายและประเด็นพัฒนาสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับจังหวัดและพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ

๔) ตั้งหน่วยวิจัย ผูกอบรม และตรวจสอบมาตรฐานระบบติดตามและประเมินผล เพื่อให้ระบบติดตามประเมินผลมีมาตรฐานสากลและพัฒนาให้ทันสมัยเพื่อผูกอบรม เทคนิควิธีการ หลักการ แนวคิดในการประเมินผลแผนงานโครงการก่อนเริ่ม ระหว่างดำเนินการ และหลังที่เสร็จสิ้นแล้ว

๕) ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานงบประมาณ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่เพื่อให้การติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๖) จัดเตรียมองค์กรกลางที่มีความเป็นมืออาชีพ มีความชำนาญและ เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความเป็นสากล ถูกต้องตามหลักวิชาการ เชื่อถือได้ เป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจนโยบายและการดำเนินงานภาครัฐ

๗) พัฒนาตัวชี้วัดและตัวชี้วัดร่วมให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อประเมินการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติซึ่งสามารถวัดได้ทั้งตัวชี้วัดผลกระทบร่วม ตัวชี้วัดผลลัพธ์ร่วม และตัวชี้วัดผลผลิตร่วม

๘) จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีเวทีแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและโปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นการสื่อสารแบบสองทาง เน้นการสื่อสารแบบสวนเสวนามากกว่าถ่ายทอดด้านเดียว และให้มีคู่เจรจาโดยตรง เช่น ระหว่างกลุ่มเป้าหมายและ ผู้กำหนดนโยบาย เป็นต้น

๙) นำเสนอผลการติดตามประเมินผล เป็นการนำเสนอผลการประเมินให้ทุกฝ่ายได้รับทราบทั้งประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ผู้กำหนดนโยบาย หน่วยงานนำนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงาน สนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนสาธารณชนผู้สนใจได้รับทราบผลการประเมิน

๑๐) พัฒนาระบบข้อมูลและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประเมินผลโดยจัดทำระบบข้อมูลการบริหาร การเข้าถึงข้อมูล การวิเคราะห์และการนำข้อมูลไปใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลการประเมินไปใช้ในการกำหนดทางเลือกนโยบาย และสร้างนวัตกรรมในการบริหารจัดการ

๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาคเป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งตำบลชุมแสงนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวความคิดพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพ และโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้ เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการ ท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนว สะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนว เศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา- สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยง ระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะ ชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบรถราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และ เพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุล ของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่ง อุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพ การผลิตการเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการ ท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้า การ ลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและ สติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก่ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและ ดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟู พื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและ ระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำ เกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศน์เพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ เพื่อพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและใหม่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ (ฉบับทบทวน) ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของการภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาชน สังคมทั้ง ๔ จังหวัด ทุกชั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมและจัดทำข้อมูลการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม กลยุทธ์ ตัวชี้วัด แผนงานและโครงการจากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ จึงได้กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคต คือ

- ๑) เป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม และพลังงานทดแทนที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ๒) เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและใหม่
- ๓) เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic กระจายสินค้าในภูมิภาคและการค้าชายชายแดน
- ๔) เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

และได้ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ “แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ใหม่ และการท่องเที่ยวอารยธรรมของ” เป็น “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ท่อมเที่ยวอารยธรรม Logistic และการค้าชายชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มอาเซียน”

เป้าประสงค์รวม

๑. เพื่อยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารตามมาตรฐานสากลสู่ครัวโลก
๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวอารยธรรม และใหม่ เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน
๓. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาคและประเทศอาเซียน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๓๐ ประเด็นหลัก ๗๙ แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย ๙ ประเด็นหลัก ๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก ๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย ๙ ประเด็นหลัก ๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑. ด้านเกษตร	๑.๑ แผนที่ใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่อผลิตสินค้าเกษตร ๑.๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
๒. ด้านอุตสาหกรรม	๒.๑ แผนที่ใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่ออุตสาหกรรม ๒.๒ กำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต (Bio - plastic, etc.) ๒.๓ การเพิ่มขีดความสามารถให้ SME และ OTOP สู่อุตสาหกรรม ๒.๔ การนำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมาเพิ่มมูลค่า
๓. การท่องเที่ยวและบริการ	๓.๑ แผนที่ใช้ที่ดินจัดกลุ่มเมืองท่องเที่ยว ๓.๒ เพิ่มขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเข้าสู่รายได้ ๒ ล้านบาทต่อปี ๓.๓ ไทยเป็นศูนย์กลาง medical Tourism ของภูมิภาค
๔. โครงสร้างพื้นฐาน	๔.๑ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน ๔.๒ การลงทุนการให้บริการและใช้ประโยชน์ ICT ๔.๓ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน
๕. พลังงาน	๕.๑ นโยบายการปรับโครงสร้างการใช้และราคาพลังงานที่เหมาะสม ๕.๒ การลงทุนเพื่อความมั่นคงของพลังงานและพลังงานทดแทน

	๕.๓ การเชื่อมโยงแหล่งพลังงานและผลิตพลังงานทางเลือกในอาเซียน
๖. การเชื่อมโยงเศรษฐกิจ ในภูมิภาค	๖.๑ การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ และ การลงทุนเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ๖.๒ แก๊ซ กฎหมาย กฎระเบียบ รองรับประชาคมอาเซียน ๖.๓ ขับเคลื่อนการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมทวาย และ Eastern seaboard ๖.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. การพัฒนาขีดความสามารถ ในการแข่งขัน	๗.๑ การปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน (๑๐๐ ดัชนีชี้วัด) ๗.๒ การพัฒนาการสร้าง Brand ประเทศไทย เป็น Modern Thailand
๘. การวิจัยและพัฒนา	๘.๑ ขับเคลื่อนค่าใช้จ่ายด้าน R & D เป็นร้อยละ ๑ ของ GDP ๘.๒ Talent Mobility การใช้ประโยชน์จากกำลังคนด้าน S & T ๘.๓ การใช้ประโยชน์ Regional Science Parks ๘.๔ การขับเคลื่อนข้อริเริ่มกระป๋องความร่วมมืออาเซียน
๙. การพัฒนาพื้นที่และ เมือง เพื่อเชื่อมโยงโอกาส จากอาเซียน	๙.๑ การพัฒนาเมืองหลวง ๙.๒ การพัฒนาเมืองเกษตร ๙.๓ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม ๙.๔ การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว ๙.๕ การพัฒนาเมืองบริการสุขภาพ ๙.๖ การพัฒนาเมืองบริการศึกษานานาชาติ ๙.๗ การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อการค้าการลงทุน ๙.๘ ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่ศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนว
ทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑๐. การพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	๑๐.๑ ปฏิรูปการศึกษา (ครู หลักสูตรเทคโนโลยีการดูแลเด็กก่อนและ การใช้ ICT ในระบบการศึกษา เช่น แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น) ๑๐.๒ พัฒนาภาคการศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๑๑. การยกระดับคุณภาพ ชีวิต และมาตรฐานบริการ สาธารณสุข	๑๑.๑ การจัดระบบบริการ กำลังพล และงบประมาณ ๑๑.๒ การพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ๑๑.๓ สร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยกับประเทศสมาชิก อาเซียนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๑๒. การจัดสวัสดิการสังคม และ การดูแลผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และ ผู้ด้อยโอกาส	๑๒.๑ การพัฒนาระบบสวัสดิการ และเพิ่มศักยภาพและโอกาส ความ เท่าเทียมคุณภาพชีวิต ๑๒.๒ กองทุนสตรี
๑๓. การสร้างโอกาสและ รายได้แก่วิสาหกิจขนาด กลาง และขนาดย่อม (SMEs) และ เศรษฐกิจชุมชน	๑๓.๑ กองทุนตั้งตัวได้ ๑๓.๒ กองทุนหมู่บ้าน ๑๓.๓ โครงการ sml ๑๓.๔ โครงการรับจ่านำสินค้าเกษตร
๑๔. แรงงาน	๑๔.๑ การพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน ให้สอดคล้องกับความ

	<p>ต้องการและพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ</p> <p>๑๔.๒ การจัดการแรงงานต่างด้าว</p> <p>๑๔.๓ การพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานในระบบและนอกระบบตามกฎหมายอย่างทั่วถึงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</p>
๑๕. ระบบยุติธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ	๑๕.๑ การเข้าถึงระบบยุติธรรมของประชาชน
๑๖. การต่อต้าน การคอร์รัปชัน สร้างธรรมาภิบาลและ ความโปร่งใส	<p>๑๖.๑ การรณรงค์และสร้างแนวร่วมในสังคม</p> <p>๑๖.๒ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลรองรับประชาคมอาเซียน</p>
๑๗. การสร้างองค์ความรู้ เรื่องอาเซียน	<p>๑๗.๑ ภาคประชาชน</p> <p>๑๗.๒ ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ</p> <p>๑๗.๓ บุคลากรภาครัฐ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก
๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑๘. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อความยั่งยืน	๑๘.๑ พัฒนาตัวอย่างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๐ แห่ง เพื่อความยั่งยืน
๑๙. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG)	<p>๑๙.๑ การประหยัดพลังงาน</p> <p>๑๙.๒ การปรับกฎระเบียบ (เช่น green building code)</p> <p>๑๙.๓ ส่งเสริมการดำเนินงาน CSR เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก</p>
๒๐. นโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม	<p>๒๐.๑ ระบบภาษีสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒๐.๒ การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวในภาครัฐ</p>
๒๑. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การบริหารจัดการน้ำ	<p>๒๑.๑ การปลูกป่า</p> <p>๒๑.๒ การลงทุนด้านการบริหารจัดการน้ำ</p> <p>๒๑.๓ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาเซียน</p>
๒๒. การเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ	<p>๒๒.๑ การป้องกันผลกระทบและปรับตัว (mitigation and adaptation)</p> <p>๒๒.๒ การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๒๓. กรอบแนวทางและการปฏิรูปกฎหมาย	<p>๒๓.๑ ปรับกรอบแนวทางระบบกฎหมายของประเทศ</p> <p>๒๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและองค์กร</p> <p>๒๓.๓ ปรับปรุงระเบียบ ข้อกฎหมายที่เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ</p>
๒๔. การปรับโครงสร้าง ระบบ	๒๔.๑ เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรภาครัฐและพัฒนารูปแบบการทำงาน

ราชการ	ของภาครัฐ ด้วยการสร้างความพร้อมในการบริหารการจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ๒๔.๒ ป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน ๒๔.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e - service
๒๕. การพัฒนากำลังคน ภาครัฐ	๒๕.๑ บริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบัน เตรียมพร้อมสำหรับอนาคต ๒๕.๒ พัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐ และเตรียมความพร้อมบุคลากรภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
๒๖. การปรับโครงสร้างภาษี	๒๖.๑ ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒๗. การจัดสรรงบประมาณ	๒๗.๑ พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายรัฐบาล
๒๘. การพัฒนาสินทรัพย์ ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด	๒๘.๑ สำรวจสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งาน ๒๘.๒ บริหารจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๒๙. การแก้ไขปัญหา ความมั่นคงจังหวัดชายแดน ภาคใต้ และเสริมสร้าง ความมั่นคงในอาเซียน	๒๙.๑ ประสานบูรณาการงานรักษาความสงบและส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ภายใต้กรอบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ๒๙.๒ การเสริมสร้างความมั่นคงของประชาคมอาเซียน
๓๐. การปฏิรูปการเมือง	๓๐.๑ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

➤ ยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ของกลุ่มจังหวัด (Strategies)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมและอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยว

➤ แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕)

๑. วิสัยทัศน์จังหวัดบุรีรัมย์ (Vision)

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมสันติสุข ๙ ดี”

๒. พันธกิจของจังหวัดบุรีรัมย์ (Mission)

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และส่งเสริมกีฬาสู่มาตรฐานโลก

๒. ส่งเสริมการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน

๓. ส่งเสริมการผลิตตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๕. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนบุรีรัมย์ให้มีความมั่นคง ยั่งยืน มีความปลอดภัยในชีวิตและ

ทรัพย์สิน

๓. เป้าประสงค์รวม (Strategic Issues)

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก

๒. ศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ดีมีสุข

๔. หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักธรรมาภิบาลหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี

๕. พัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำอย่างสมดุล

๖. พื้นฟูอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากป่าและความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน

๗. จัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบและการมีส่วนร่วมของประชาชน

๘. สังคมสงบสุขและอบอุ่น

๙. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๑๐. ลดอุบัติเหตุทางถนนและสาธารณภัย

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านเศรษฐกิจ

"เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา และผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย "

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก

๒. ศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)

๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา

๓. จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา (คน)

๔. จำนวนประชาชนที่รับบริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (คน)

๕. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)

๖. โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวและด้านการเกษตรได้รับการพัฒนา (แห่ง)

๗. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย (ไร่)

๘. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรรุ่นใหม่และเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) ที่เน้นการทำเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย (ราย)

๙. จำนวนกลุ่มของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการ (กลุ่ม)

๑๐. จำนวนแปลงที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP (แปลง)

๑๑. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

๑๒. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น

๑๓. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

๑๔. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น

๑๕. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของร้านอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย (ร้าน)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

๒. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด

๔. ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยด้านการท่องเที่ยว

๕. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๖. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบประชารัฐ
๘. พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบ
๙. สร้างอัตลักษณ์เมืองบุรีรัมย์ให้เป็น “เมืองแห่งความจงรักภักดี” Buriram Blue City) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
๑๐. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน
๑๑. เร่งรัดการจัดหาน้ำและการเตรียมความพร้อมในการให้บริการน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเมืองบุรีรัมย์
๑๒. ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์กีฬา และสนามกีฬามาตรฐานโลก
๑๓. ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
๑๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
๑๕. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
๑๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๑๗. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
๑๘. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
๑๙. ส่งเสริมการน้อมนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับแผนชีวิตหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี
๒๐. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมบริการ
๒๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อให้ได้การรับรองคุณภาพและมาตรฐาน
๒๒. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรปลอดภัย
๒๓. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์จากใหม่แบบครบวงจร
๒๔. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zonning)
๒๕. พัฒนาสถานประกอบการด้านอาหารให้ได้รับการรับรองมาตรฐานและคุณภาพ
๒๖. พัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายในการเฝ้าระวังความปลอดภัยด้านอาหาร

๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

"คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ดีมีสุข
๒. หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักธรรมาภิบาลหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนของผู้สูงอายุที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ (ราย)
๒. เด็กนักเรียนอ่านออกเขียนได้ (ร้อยละ)
๓. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาความยากจนของครัวเรือนตามเกณฑ์ที่กำหนด
๔. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างศีลธรรมแก่เด็กและเยาวชน
๕. จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานและการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน (ราย)

๖. จำนวนของแรงงานและแรงงานนอกระบบที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิการประกันสังคมตามกฎหมายแรงงาน (ราย)
๗. จำนวนแรงงานนอกระบบได้รับการพัฒนาและการส่งเสริมอาชีพ เพื่อเป็นรายได้เสริม
๘. ร้อยละของอำเภอป้องกันควบคุมโรคเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
๙. อัตราการตั้งครรภ์ซ้ำของวัยรุ่นลดลง (อายุ ๑๕-๑๙ ปี)
๑๐. ระดับความสำเร็จของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และร่วมติดตามตรวจสอบการปฏิบัติราชการ
๑๑. จำนวนเครือข่ายเฝ้าระวังทางสังคมและวัฒนธรรม
๑๒. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง ตามหลักธรรมาภิบาลหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี
๑๓. ระดับความสำเร็จในการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนต่อการบริหารจัดการของภาครัฐ และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น
๒. ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน ตามหลักธรรมาภิบาลหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี
๓. เสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชนทุกระดับ ตามเกณฑ์คุณภาพทางการศึกษาของท้องถิ่นและระดับชาติ
๔. เสริมสร้างควมมีศีลธรรมและการใช้ศีลธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงอยู่ในชุมชนและสังคมของเด็กและเยาวชนในทุกระดับ
๕. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านแรงงานและการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมายแรงงาน
๖. ส่งเสริมการสร้างอาชีพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์และการจัดการแบบครบวงจรของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยกลไกภาครัฐ
๗. รณรงค์และส่งเสริมการดูแลตนเอง การรักษาสุขภาพและการป้องกันโรค ตลอดจนการดูแลผู้ป่วยในครอบครัวของประชาชนตามหลักสุขภาพดีถ้วนหน้า
๘. ยกระดับการบริการสาธารณสุข การเรียน การสอน และการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการแพทย์
๙. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะชีวิตของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนชีวิตหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี (เป็นคนดี มีปัญญา รายได้สมดุล สุขภาพแข็งแรง สิ่งแวดล้อมสมบูรณ์ สังคมอบอุ่น หลุดพ้นอาชญากรรม กองทุนพึ่งพาตนเอง และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง)
๑๑. สร้างและเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐสู่การปฏิบัติในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน

๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

"ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม"

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. พัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำอย่างสมดุล
 ๒. พื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากป่าและความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน
 ๓. จัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย
๑. จำนวนแหล่งน้ำจังหวัดมีปริมาณและคุณภาพเพียงพอสำหรับการใช้ประโยชน์ (แห่ง)

๒. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ (พื้นที่ป่าสงวน ป่าสาธารณะ ป่าชุมชน และพื้นที่ชุ่มน้ำ) เพิ่มขึ้น (ไร่)
๓. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน
๔. อัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะชุมชนลดลง
๕. จำนวนชุมชนที่ส่งเสริมการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่
๖. ปริมาณขยะมูลฝอย ขยะติดเชื้อ และการก่อให้เกิดโรคจากขยะและมลพิษลดลง
๗. จำนวนพื้นที่เผาในที่โล่งของจังหวัดลดลง
๘. จำนวนพื้นที่ประสบภัยแล้ง อุทกภัย และภัยธรรมชาติต่าง ๆ ได้รับการแก้ไขปัญหาและประชาชนที่ได้รับผลกระทบมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหา
๙. จำนวนพื้นที่ป่า และพื้นที่สาธารณะที่ถูกบุกรุกลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการจัดการและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคให้เพียงพอ ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำภาคการผลิต (ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม) โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายองค์กรต่าง ๆ
๒. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพแหล่งน้ำและการจัดการแหล่งน้ำโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายประชาสังคม
๓. ส่งเสริม อนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพทรัพยากรป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ โดยเน้นการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและชาญฉลาด
๔. ส่งเสริมให้เกิดชุมชนต้นแบบในการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นหน้าที่ของพลเมืองคนบุรีรัมย์
๖. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการควบคุมและลดมลพิษโดยเน้นการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ
๗. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในระดับพื้นที่ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๘. ส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือองค์กรต้นแบบในการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร

๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ

“บุรีรัมย์สันติสุข ๙ ดี”

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. สังคมสงบสุขและอบอุ่น
 ๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
 ๓. ลดอุบัติเหตุทางถนนและสาธารณภัย
- #### ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย
๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากรรักษาความสงบเรียบร้อย
 ๒. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในหมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวทางประชา
 ๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้รับการบำบัดฟื้นฟูและได้รับการติดตามดูแลอย่างต่อเนื่อง
 ๔. ระดับความสำเร็จในการป้องกันผู้ที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๕. ระดับความสำเร็จของการเปิดทุนไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๖. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีและความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัดบุรีรัมย์

๗. ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจัดตั้งชุดเฉพาะกิจตำบล

๙. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเอาชนะปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน

๑๐. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม

๑๑. ระดับความสำเร็จของการฝึกกำลังประชาชนในพื้นที่ชายแดนเพื่อสนับสนุนการป้องกันประเทศ

๑๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑๓. ระดับความสำเร็จในการจัดตั้งเครือข่ายชาวภาคประชาชนเพื่อความมั่นคง

๑๔. ระดับความสำเร็จของการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๑๕. ระดับความสำเร็จของการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่สอดคล้องกับความมั่นคงของชาติ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน และการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน

๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนอย่างยั่งยืน

๓. ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ได้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลือภายหลังการบำบัดฟื้นฟู

๔. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการสร้างความเป็นธรรมและความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด

๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในสถานศึกษาและเยาวชนนอกสถานศึกษาที่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดทางสังคม และภัยยาเสพติด

๖ เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและท้องถิ่นในการบริหารจัดการ การตรวจสอบ และการเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันและการแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ

๗. เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงภายในจังหวัด

๘. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ ของหมู่บ้านตามแนวชายแดนให้เป็นหมู่บ้านมั่นคงและสงบสุข

๙. พัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑๐. พัฒนาระบบเครือข่ายชาวภาคประชาชน

๑๑. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด

๑๒. หนุนรงค์และส่งเสริมการขึ้นทะเบียน การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการและในชุมชน เพื่อจัดระบบป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดผู้หลบหนีเข้าเมือง

๑๓. หนุนรงค์การเฝ้าระวังและป้องกันอุบัติเหตุทางถนนและสาธารณสุขโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายของประชาสังคม

จังหวัดบุรีรัมย์กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด (Positioning) ๔ ด้าน คือ

- ๑. พัฒนาศักยภาพเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก”
- ๒. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล
- ๓. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๔. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

ความสอดคล้องและตอบสนองต่อแนวทางการพัฒนาประเทศของ
แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.๒๕๖๑ -๒๕๖๔

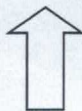
ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี
(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑
(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์
(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์หลัก

๑. ด้านความมั่นคง
๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. การสร้างความเป็นธรรมลดและเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
๖. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันกรทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
๙. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
๓. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และกีฬาสู่นานาชาติ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๕. ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำ

วิสัยทัศน์ : ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และการค้าชายแดน

๑. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป
๒. การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่
๓. การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน

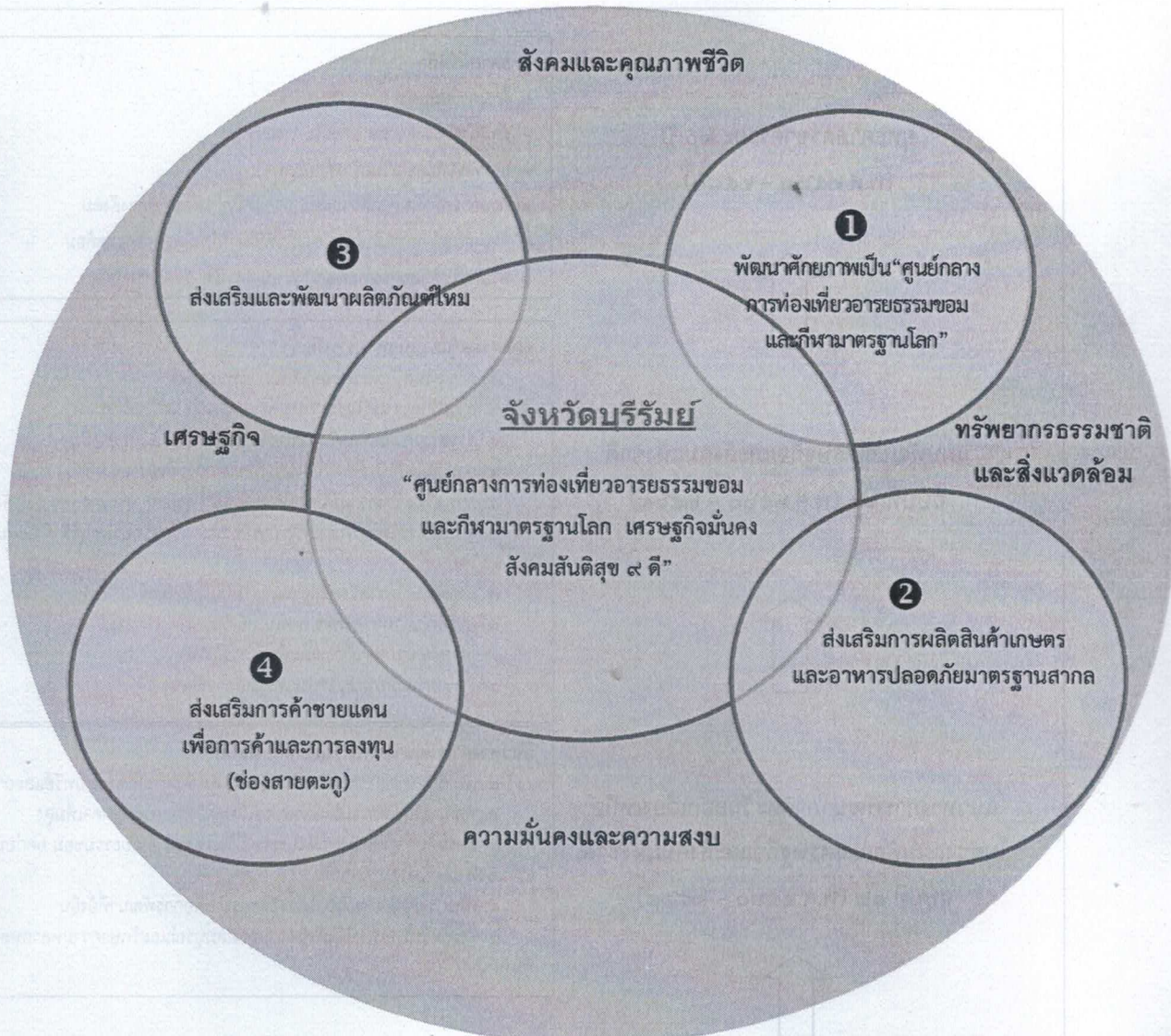
วิสัยทัศน์ : ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมสันติสุข ๙ ดี

๑. ด้านเศรษฐกิจ “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย”
๒. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต “คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง”
๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”
๔. ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์สันติสุข ๙ ดี”

Positioning

จังหวัดบุรีรัมย์

ของทพพรเบญจมาพรวิภากษ... องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๒๕๖๗- ๒๕๖๘.ค.พ. ขึ้นวิสัยทัศน์เชิงพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
 ๑. เศรษฐกิจ
 ๒. สังคม
 ๓. สิ่งแวดล้อม
 ๔. การศึกษา
 ๕. การสาธารณสุข
 ๖. การกีฬาและนันทนาการ
 ๗. การเมืองการปกครอง
 ๘. การต่างประเทศ
 ๙. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์
 ๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกัมพูชามาตรฐานโลก
 (๒๕๖๗-๒๕๖๘.ค.พ.)

วิสัยทัศน์
 ๑. เศรษฐกิจ
 ๒. สังคม
 ๓. สิ่งแวดล้อม
 ๔. การศึกษา
 ๕. การสาธารณสุข
 ๖. การกีฬาและนันทนาการ
 ๗. การเมืองการปกครอง
 ๘. การต่างประเทศ
 ๙. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

พันธกิจ
 (๒๕๖๗ - ๒๕๖๘.ค.พ.)

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์

วิสัยทัศน์ (Vision)

“บุรีรัมย์เมืองแห่งกีฬา ทรัพยากรท่องเที่ยวล้ำค่า พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน
สู่พื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ (Mission)

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรม มีความสุข และมีสุขภาวะที่ดี
๒. การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และส่งเสริมกีฬาสู่มาตรฐานโลก
๓. การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครบวงจร
๔. การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
๕. การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
๖. การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
๗. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
๘. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
๙. การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน
๑๐. การส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑</p> <p>เมื่องานอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี</p>	<p>๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้</p> <p>๒. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย</p> <p>๓. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ</p> <p>๔. ประชาชนมีความสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน</p> <p>๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง</p> <p>๖. ส่งเสริมและสนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน</p> <p>๗. สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง</p>	<p>๑. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถานประกอบการให้มีความอบอุ่น</p> <p>๒. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็กเยาวชน สตรี คนชรา คนพิการและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี</p> <p>๓. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรมคุณธรรม จริยธรรม ของเด็กเยาวชน และประชาชน</p> <p>๔. ส่งเสริมและบูรณาการด้านการศึกษา แบบองค์รวม</p> <p>๕. ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๖. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพะที่ดีและมีพละกำลังที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน</p> <p>๗. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>๘. ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน</p> <p>๙. ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ</p> <p>๑๐. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)</p>	<p>๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม</p> <p>๒. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน</p> <p>๓. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม</p> <p>๔. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน</p> <p>๕. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๖. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและกาบริการด้านสาธารณสุข</p> <p>๗. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาและปรับปรุง</p> <p>๘. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์จปฐ.</p> <p>๙. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาทักษะด้านอาชีพต่างๆ</p> <p>๑๐. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าขายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมื่อนำอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี</p>		<p>๑๑. เสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>๑๒. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการป้องกันปราบปราม พื้นที่ และแก้ไขปัญหาสภาพติดปัญหาอาชญากรรม</p> <p>๑๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>๑๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบ</p> <p>๑๕. อนุรักษ์ พื้นที่ป่าไม้</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๑๗. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน</p>	<p>๑๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีและความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด</p> <p>๑๒. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหาสภาพติด ปัญหาอาชญากรรม</p> <p>๑๓. ระดับความสำเร็จของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>๑๔. ปริมาณขยะและสิ่งปฏิกูลได้รับการจัดการมีจำนวนลดลง</p> <p>๑๕. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ พื้นที่ชุ่มน้ำ วิถีชีวิต ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑๖. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๑๗. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา</p>	<p>๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม</p> <p>๒. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน</p> <p>๓. ส่งเสริมและพัฒนาค้าการตลาดและการค้าชายแดน</p> <p>๔. เชิดชูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยววัฒนธรรม</p> <p>๕. อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านการศึกษา กีฬา</p>	<p>๑. ส่งเสริมให้เมืองบุรีรัมย์เป็นเมืองที่มีความเป็นอัตลักษณ์</p> <p>๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>๔. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๕. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๖. อนุรักษ์พื้นที่พฟู ศิลปวัฒนธรรมจารีต วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม</p> <p>๗. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</p> <p>๘. ส่งเสริมและประสาน สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นเพื่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ</p>	<p>๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด</p> <p>๒. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์</p> <p>๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว</p> <p>๔. โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา</p> <p>๕. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น</p> <p>๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ</p> <p>๗. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>๘. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์พื้นที่พฟู</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>๙. มีศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว</p> <p>๑๐. ร้อยละของมูลค่าการค้าชายแดนที่เพิ่มขึ้น</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยว และกีฬา	<p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาภาคการท่องเที่ยว</p> <p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ</p> <p>๓. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา</p> <p>ทุกรูปแบบ</p>	<p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาภาคการท่องเที่ยว</p> <p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ</p> <p>๓. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา</p> <p>ทุกรูปแบบ</p>	<p>๑๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านกีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ</p> <p>๑๒. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา</p>
<p>๑๓. ส่งเสริมและพัฒนาภาคการท่องเที่ยว</p> <p>๑๔. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ</p> <p>๑๕. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา</p> <p>ทุกรูปแบบ</p>	<p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาภาคการท่องเที่ยว</p> <p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ</p> <p>๓. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา</p> <p>ทุกรูปแบบ</p>	<p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาภาคการท่องเที่ยว</p> <p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ</p> <p>๓. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา</p> <p>ทุกรูปแบบ</p>	<p>๑๓. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านกีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ</p> <p>๑๔. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา</p>
<p>(2) (2) (2) (2) (2)</p> <p>ภาคการท่องเที่ยว</p>	<p>(2) (2) (2) (2) (2)</p> <p>ภาคการท่องเที่ยว</p>	<p>(2) (2) (2) (2) (2)</p> <p>ภาคการท่องเที่ยว</p>	<p>(2) (2) (2) (2) (2)</p> <p>ภาคการท่องเที่ยว</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓</p> <p>การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม</p>	<p>๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง</p> <p>๒. ผลผลิตมวลรวมภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. ศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัย</p> <p>๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง</p>	<p>๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์อินทรีย์ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม การเกษตรและอุตสาหกรรมบริการ</p> <p>๓. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม</p> <p>๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม และแปรรูปอาหาร</p> <p>๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย</p> <p>๗. ยกระดับสินค้าเกษตรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานเพื่อก้าวสู่ตลาดโลก</p> <p>๘. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีความสะดวกในด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง</p> <p>๙. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน</p>	<p>๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนาการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพและเกษตรปลอดภัย</p> <p>๓. จำนวนกลุ่มของอุตสาหกรรมเกษตรที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาศักยภาพในการประกอบ การ</p> <p>๔. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพต่างๆ</p> <p>๕. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการ พัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน</p> <p>๖. ร้อยละของการลดปริมาณการใช้สารเคมี</p> <p>๗. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมที่ได้รับการพัฒนา และแปรรูปสินค้า</p> <p>๘. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง</p> <p>๙. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน</p> <p>๑๐. ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔</p> <p>การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร</p>	<p>๑. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง</p> <p>๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน</p> <p>๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ</p>	<p>๑. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม</p> <p>๓. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานแบบบูรณาการ</p> <p>๔. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ</p> <p>๕. ส่งเสริมให้องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกระดับ</p>	<p>๑. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ</p> <p>๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p> <p>๓. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ</p> <p>๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด</p> <p>๕. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์</p> <p>๖. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร</p> <p>๗. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล</p> <p>๘. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมองค์กรให้ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและการประพฤตินิยมชอบ</p>

(2 มิ.ย. ๒๕๖๒)

นางชฎาภรณ์ วัฒนคุณ

(๑๐๙๓)

นางประยัญ

(๒ มิ.ย. ๒๕๖๒)

นางณิษฐา

● กรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด จังหวัดบุรีรัมย์ ได้กำหนดกรอบการประสานโครงการพัฒนาที่มาจากบูรณาการร่วมกัน ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโครงการพัฒนา ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือส่วนราชการอื่นๆ มี ๖ ข้อ ดังนี้

๑. โครงการที่ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไป ได้รับประโยชน์และได้ทำความตกลงกันไว้ (หมายถึง โครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่ง ขึ้นไปจำเป็นต้องดำเนินการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด)
๒. ขนาดของโครงการและงบประมาณในการดำเนินโครงการพัฒนา
๓. ความซับซ้อนของโครงการที่ต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษ
๔. โครงการที่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และสภาพภูมิสังคม
๕. โครงการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวมของจังหวัด
๖. อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด)

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

๑. วิสัยทัศน์

“ตำบลน่าอยู่ หมู่บ้านสะอาด การศึกษาก้าวหน้า จิตใจมีคุณธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

“ มุ่งมั่นสร้างสรรค์ พัฒนาคน สร้างงาน ส่งเสริมการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และ ประเพณีโดยยึดผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ ร่วมกันพัฒนาเพื่อส่วนรวม ”

๒. ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑. ความทั่วถึงของถนนกับความจำเป็นในการใช้สัญจรไปมา
๒. การดูแล บำรุง รักษาถนนในเขตตำบล
๓. ความสะดวก ความปลอดภัยของถนนในการสัญจรไปมา
๔. การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอในการทำเกษตรในเขตพื้นที่
๕. การซ่อมบำรุงหรือทำความสะอาดอุปกรณ์ให้บริการไฟฟ้า

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

๑. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้บริการแก่ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๗๐
๒. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึงตนเองได้
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐ และมีความรู้มีส่วนร่วมในการพัฒนา
๔. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสงมีความน่าอยู่ร้อยละ ๖๐
๕. การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมพัฒนาเส้นทางคมนาคม
๒. ส่งเสริมพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม สถานที่สาธารณะ
๓. ส่งเสริมพัฒนาติดตั้ง ขยายเขตระบบไฟฟ้าสาธารณะ
๔. ส่งเสริมพัฒนาขุดลอกขยาย ปรับปรุง แหล่งน้ำธรรมชาติ ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาธารณะ
๕. ส่งเสริมพัฒนาและปรับปรุงระบบการผลิตน้ำประปาให้มีคุณภาพ สะอาด ปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

เป้าประสงค์

- ๑) การส่งเสริมและเพิ่มทักษะของครอบครัวและกลุ่มอาชีพ
- ๒) การส่งเสริมอาชีพการเกษตรของชุมชนให้มีคุณภาพ
- ๓) การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

- ๑) การส่งเสริมและการพัฒนากลุ่มสตรี
- ๒) การจัดตั้ง ปรับปรุงและการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ๓) การส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนซึ่งเป็นผู้พิการและด้อยโอกาส
- ๔) การส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในชุมชนร่วมกลุ่มกันจัดทำกิจกรรม ในทางสร้างสรรค์กิจกรรมการพัฒนาต่างๆ เช่น ด้านศาสนา ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย เป็นต้น
- ๕) การให้ความสำคัญต่อการดูแลเอาใจใส่และช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสในเขตพื้นที่
- ๖) การให้ความสำคัญต่อการป้องกันการติดเชื้อเอดส์ในพื้นที่
- ๗) การรณรงค์ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน
- ๘) การเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน และการบริการสาธารณะสุขอย่างมีคุณภาพ
- ๙) พัฒนาการส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ พร้อมทั้งพัฒนาคน ให้มีความรู้คู่ คุณธรรม และการกีฬา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- ๑) การบริหารจัดการและรณรงค์การกำจัดขยะมูลฝอย
- ๒) การพัฒนาฟื้นฟูอนุรักษ์และจัดระบบการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

- ๑) ทางการพัฒนาส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาการเมือง ระบอบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
- ๒) การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดี
- ๓) การพัฒนาการดำเนินการจัดวางระบบการทำงานในสำนักงานให้มีประสิทธิภาพ
- ๔) การพัฒนาส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา

๓. เป้าประสงค์

- ๑) การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- ๒) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
- ๓) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและอยู่อย่างสงบสุข
- ๔) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่
- ๕) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๔. ตัวชี้วัด

- ๑) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้บริการแก่ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๗๐
- ๒) ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้
- ๓) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐ และมีความรู้มีส่วนร่วมในการพัฒนา
- ๔) ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชุมชนแสงมีความน่าอยู่ร้อยละ ๖๐
- ๕) การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูง

ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

๕. คำเป้าหมาย

- ๑) ได้รับความบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- ๒) ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
- ๓) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
- ๔) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข
- ๕) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๖. กลยุทธ์

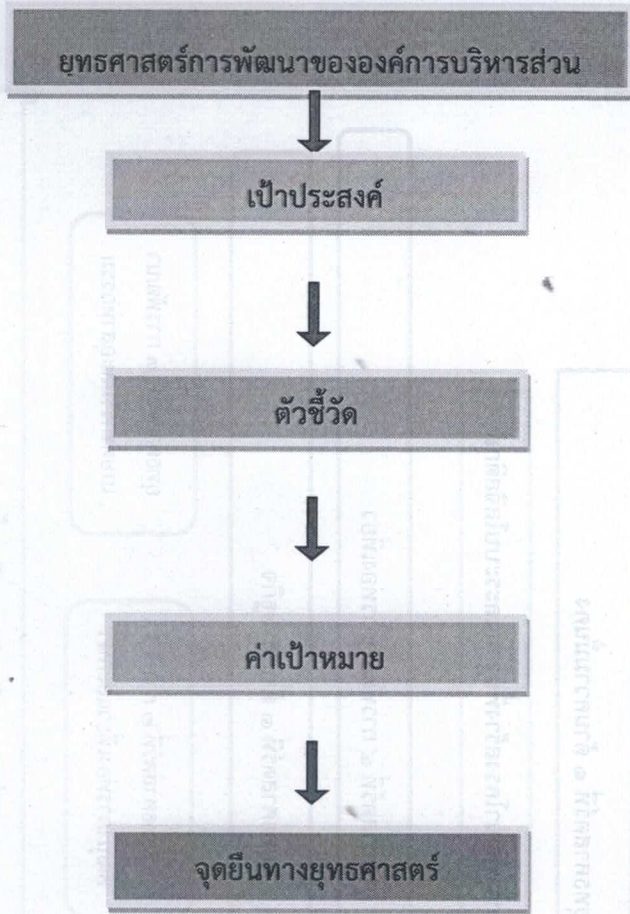
- ๑) พัฒนาเส้นทางคมนาคม ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ขุดลอกคลองส่ง น้ำสาธารณะ
- ๒) การพัฒนาการส่งเสริมอาชีพการเกษตรของชุมชนให้มีคุณภาพ
- ๓) การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน
- ๔) พัฒนาสงเคราะห์ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส
- ๕) พัฒนาการรณรงค์ส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีอันดีงามและภูมิปัญญาของชาวบ้าน
- ๖) พัฒนาส่งเสริมการศึกษาการเรียนรู้พร้อมทั้งพัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรมและการกีฬา
- ๗) การรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน
- ๘) พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๙) พัฒนาการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน และการบริการสาธารณสุขอย่างมีคุณภาพ
- ๑๐) พัฒนาฟื้นฟูอนุรักษ์และจัดระบบการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน
- ๑๑) พัฒนาส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา

๗. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- ๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

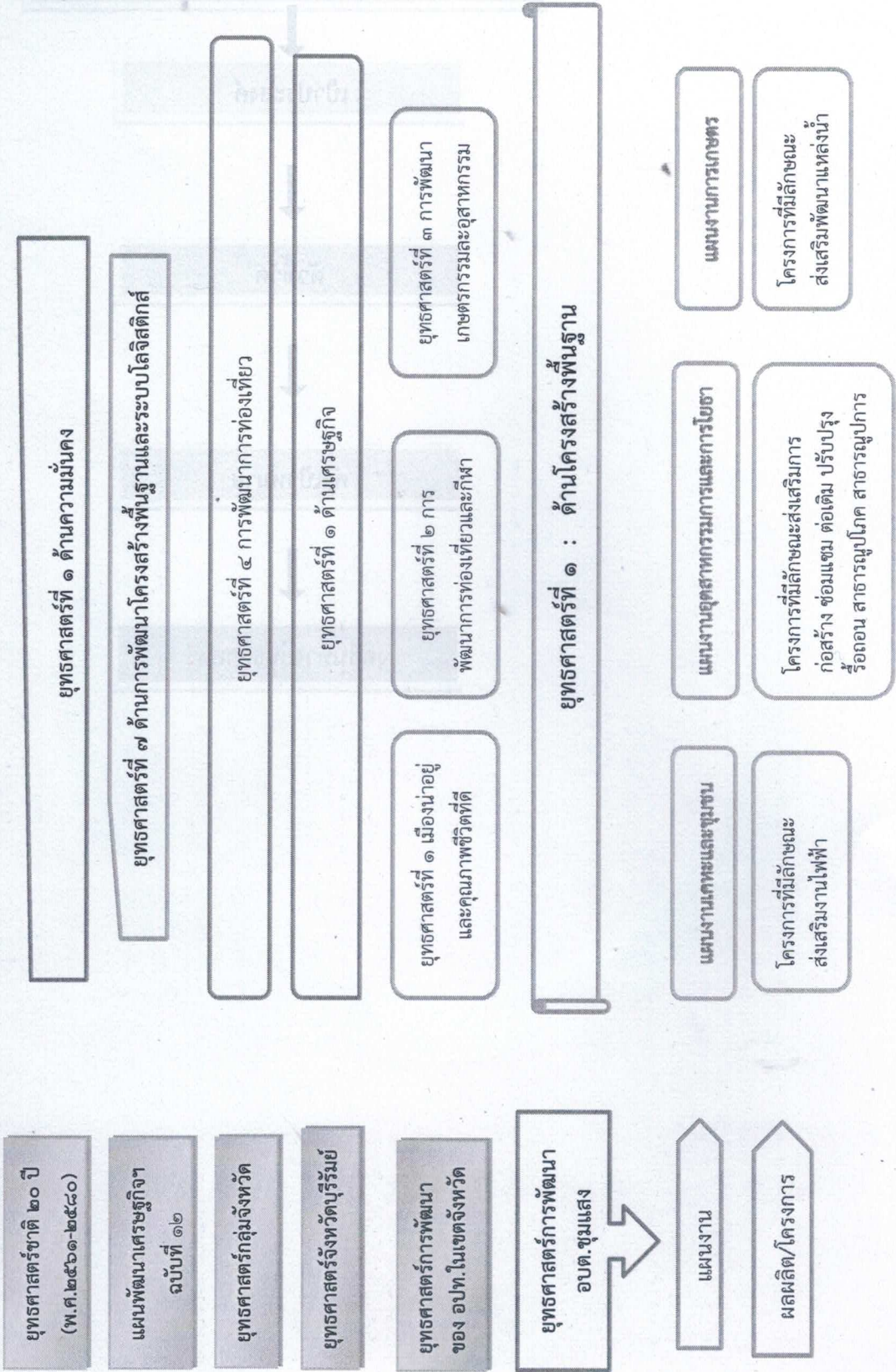
๘. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

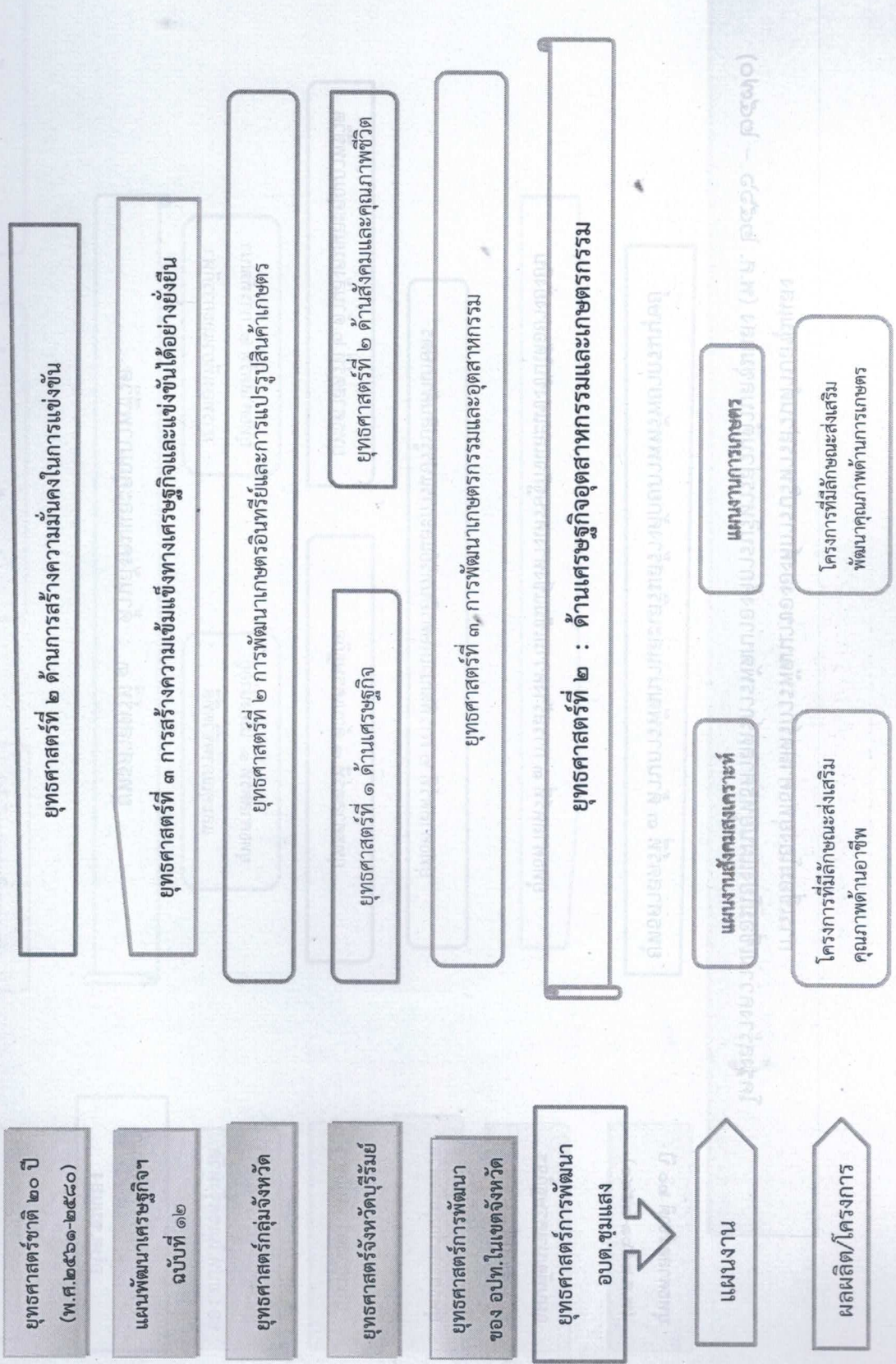

ยุทธศาสตร์การพัฒนารององค์การบริหารส่วน (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารองการบริหารส่วนตำบลชุมแสง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ จังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ของ อปท. ในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
อปท. ชุมแสง

แผนงาน

ผลผลิต/โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. เมื่อนำอยู่
และคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. การพัฒนา
การท่องเที่ยวและการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

แผนงานบริหารทั่วไป

แผนงานการศึกษาศาสนาสงฆภายใน

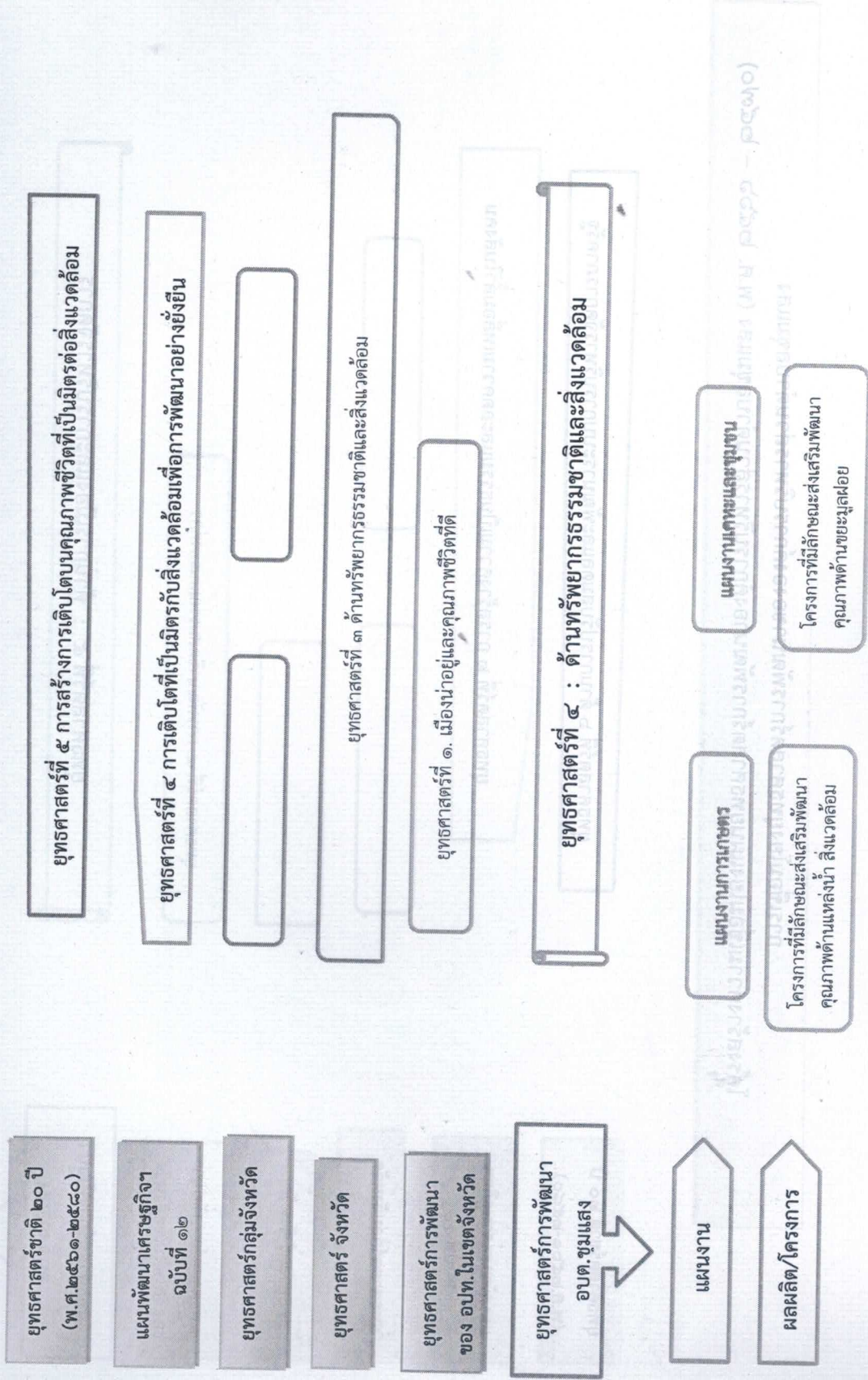
แผนงานการศึกษา

โครงการที่มีลักษณะส่งเสริมคุณภาพ
ด้านการช่วยเหลือประชาชน

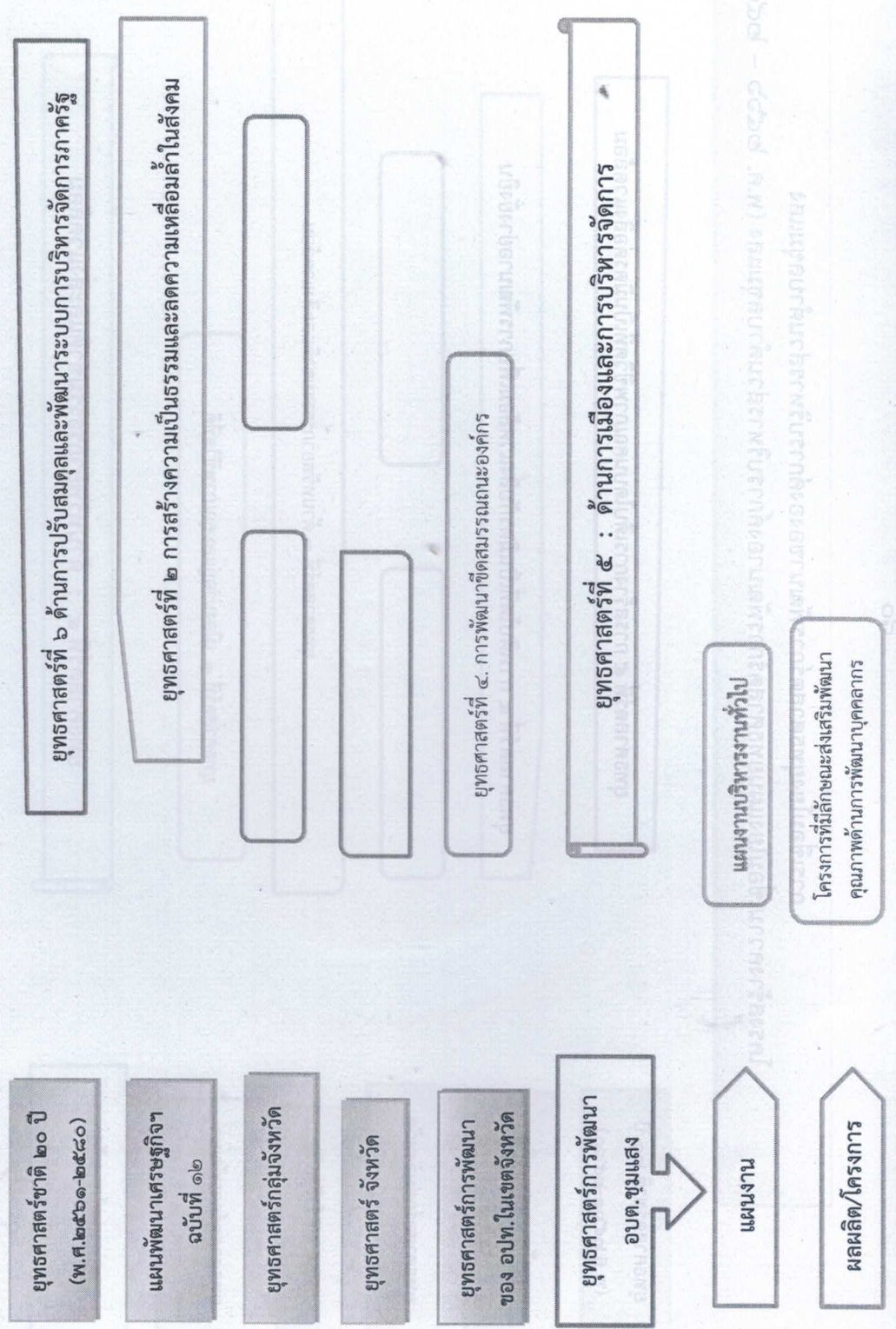
โครงการที่มีลักษณะส่งเสริมพัฒนา
คุณภาพด้านฝึกอบรมให้ความรู้

โครงการที่มีลักษณะส่งเสริม
พัฒนาคุณภาพด้านการศึกษา

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

คำแถลงนโยบายของ

นายสมบัติ หล้าธรรม นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง จะเป็นองค์กรที่บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการให้บริการประชาชนอย่างมีคุณภาพและเท่าเทียม มุ่งมั่นแก้ไขปัญหาความลำหลัง ความยากจน และส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในชุมชน สร้างสรรค์เพื่อจัดการบริการสังคม การจัดการสิ่งแวดล้อม และการสาธารณสุขให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พัฒนาส่วนรวม โดยการพัฒนาคน ด้วยการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อนุรักษ์ประเพณีในชุมชน พัฒนาอาชีพโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง บริหารจัดการโครงการพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน และยึดหลักธรรมาภิบาล

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต การเกษตรทฤษฎีใหม่ และการประกอบอาชีพโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. สนับสนุนและพัฒนากลุ่มอาชีพ โดยการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน จัดหาทุนในการดำเนินการ จัดหาตลาด และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
๓. พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้ชุมชนด้วยการบริการและจำหน่ายสินค้าจากกลุ่มอาชีพและชุมชน
๔. ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและมีน้ำใช้อย่างพอเพียง ทุกฤดูกาล
๕. ส่งเสริมการพัฒนาสังคม ให้อยู่ดีมีสุข ห่างไกลยาเสพติด และมีความรู้รักสามัคคีในชุมชน
๖. สนับสนุนการช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และคนพิการ ให้ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
๗. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬา ทุกระดับ เพื่อความเป็นเลิศ และความสามัคคี
๘. ส่งเสริมการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา สนับสนุนทุนการศึกษานักเรียน วัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ทางการศึกษา ทั่วถึงทุกระดับ
๙. บำรุงรักษาศาสนสถาน ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
๑๐. สนับสนุนการจัดการถนอมเงิน และอุปกรณ์ในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย เพื่อบริการประชาชน
๑๑. สนับสนุนงบประมาณในการป้องกันโรค และระงับโรคติดต่อ อย่างต่อเนื่อง
๑๒. สนับสนุนการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
๑๓. สนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาการให้บริการประชาชนแก่สถานีนอนมัยและสถาบันทางการแพทย์ทุกด้าน
๑๔. บำรุงรักษาและจัดสร้างเส้นทางคมนาคม ทั้งทางบกและทางน้ำ อย่างมีประสิทธิภาพ
๑๕. ปฏิบัติราชการโดยการพัฒนาระบบบริหารงานงบประมาณ บุคลากรและการบริการสาธารณะ และชุมชน โดยยึดหลักคุณธรรม และหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตของชุมชน และโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม สวนสาธารณะ สถานที่ท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การกีฬาและนันทนาการทุกระดับ
๔. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการสาธารณสุข การป้องกันโรค ควบคุมและระงับโรค และการเข้าถึงบริการอย่างรวดเร็วสะดวก และปลอดภัย
๕. บริหารงานโดยการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน เน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๖. พัฒนาบุคลากรทุกส่วนราชการในองค์กรให้เป็นผู้มีความรู้มีคุณธรรม และมีจิตใจในการให้บริการ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตของชุมชน และโครงสร้างพื้นฐาน
๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม สวนสาธารณะ สถานที่ท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การกีฬาและนันทนาการ
๔. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการสาธารณสุข การป้องกันโรค ควบคุมและระงับโรค และการเข้าถึงบริการอย่างรวดเร็วสะดวก และปลอดภัย
๕. เพื่อให้บริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สูงสุด
๖. เพื่อให้บุคลากรทุกส่วนราชการในองค์กรให้เป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม และมีจิตใจในการให้บริการประชาชนผู้รับบริการมีความพึงพอใจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางดังนี้

๑. ดำเนินการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนทุกสาย ทั้งเส้นทางหลักและเส้นทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้านโดยจะปรับปรุงให้เป็นถนนที่ได้มาตรฐาน
 - ๑.๑ ก่อสร้างและปรับปรุงระบบน้ำอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ ขยายการบริการไฟฟ้าสาธารณะ พัฒนาระบบจำหน่ายไฟฟ้าสาธารณะให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน
 - ๑.๒ ก่อสร้างและปรับปรุงระบบน้ำให้มีประสิทธิภาพ
 - ๑.๓ ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอรับสนับสนุนงบประมาณมาพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม

แนวทางการพัฒนา

จะส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้มีกระบวนการสร้างรายได้ ลดรายจ่าย ให้กับประชาชนทุกระดับ โดยจะส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามแนวทางเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน ในระดับรากฐานของตำบล โดยมีแนวทางดังนี้

๑. ส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้ให้กับประชาชนโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๒. ส่งเสริมให้ประชาชน ได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อเพิ่ม รายได้ให้แก่ราษฎรในท้องถิ่น

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสร้างรายได้แก่ กลุ่มสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการ และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตำบลชุมแสง ให้มีการบริหารจัดการอย่างมีระบบ ต่อเนื่องและยั่งยืน ส่งเสริมให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิตเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านสังคม

แนวทางการพัฒนา

จะทำให้ตำบลชุมแสง เป็นชุมชนที่ปลอดภัย น่ายู่ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

๑. ส่งเสริมการสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนน่ายู่ สร้างความเข้มแข็งและความสามัคคีของชุมชน
๒. สนับสนุนกิจกรรมสร้างระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในตำบล
๓. ส่งเสริมผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
๔. สนับสนุนกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

จะส่งเสริมและสนับสนุนระบบสาธารณสุข ให้มีประสิทธิภาพและมีความเข้มแข็ง ตลอดจนสร้างระบบสุขภาพที่ดี ให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนชาวตำบลชุมแสง ให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งทางด้าน ร่างกายและจิตใจ และจะบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ตำบลชุมแสง เป็นตำบลที่มี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ดี โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

๑. ส่งเสริมระบบสาธารณสุขมูลฐานให้มีความเข้มแข็ง
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในตำบลชุมแสง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคภัยต่าง ๆ พร้อมทั้งให้สามารถป้องกันโรคติดต่อ และปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้
๓. เฝ้าระวัง ติดตาม สถานการณ์โรคระบาดที่อาจเกิดขึ้นในเขตตำบล
๔. พัฒนาศักยภาพของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน (๑๖๖๙) ให้พร้อมต่อการให้บริการ ประชาชน
๕. รมรงค์และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนชาวตำบลชุมแสง เห็นคุณค่า ห่วงแทน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ส่งเสริมปลูกป่าชุมชน
๗. พัฒนาระบบจัดเก็บ และกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้มีประสิทธิภาพ
๘. ปรับปรุง ภูมิทัศน์และทรัพยากรธรรมชาติให้คงสภาพสวยงาม
๙. ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนในตำบลชุมแสง
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลชุมแสง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

จะส่งเสริมและสนับสนุนระบบการศึกษา พัฒนาระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ของชุมชนส่งเสริมการกีฬา ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่นและรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ให้อยั่งยืน โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

๑. พัฒนาและปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทั้งในและนอกระบบ ให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่ตำบลชุมแสง
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดประสบการณ์เรียนรู้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน ให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาแห่งชาติ
๔. สนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่ตำบลชุมแสง
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬา ในระดับโรงเรียน ระดับหมู่บ้านและระดับตำบล เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ห่างไกลยาเสพติด
๖. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของตำบล
๗. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม และบำรุงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
๘. พัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการเมืองการบริหารและบริหารจัดการ

แนวทางการพัฒนา

บริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๒. ปฏิรูปการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพองค์กรให้สอดคล้องกับทิศทางการทำงาน ภายใต้หลักธรรมาภิบาล
๓. พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานด้วยการบริหารงานเชิงรุก เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยตรง
๔. ให้บริการประชาชนด้วยความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง
๕. วางระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อให้การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
๖. พัฒนาบุคลากรภายในองค์กรให้เป็นผู้มีความสามารถในการบริหารจัดการและมีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน

๒๒๒๒๒๒๒๒

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

● จุดแข็ง (S: Strengths)

ก. ผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะพัฒนาท้องถิ่น และให้ความสนใจกับการวางแผนเชิงรุก

ข. ผู้บริหารมีเครือข่ายความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการเมืองระดับชาติ และหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ค. บุคลากรมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ง. บุคลากรมีความพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงภายใต้สภาพการทำงานอย่างเป็นพลวัตร

จ. บุคลากรส่วนใหญ่อยู่ในท้องถิ่น (เขตอำเภอ)ผูกพันกับท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ฉ. บุคลากรมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

● จุดอ่อน (W : Weakness)

ก. ขาดการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่จะพัฒนาให้องค์กรและท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้า

ข. โครงสร้างการทำงาน การมอบหมายงานและการกำหนดภาระงานของบุคลากรไม่ชัดเจน ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความสับสนและขาดประสิทธิภาพ

ค. ความไม่ชัดเจนของการกำหนดภาระงานมีผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติราชการทำให้การประเมินผลการปฏิบัติราชการไม่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เหมาะสม เป็นธรรม

ง. ระบบการปฏิบัติงานยังไม่สอดคล้องกับ “หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” และ “หลักการมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์”

จ. ขาดระบบการประเมินผล “แบบมุ่งเน้นผลงาน” ทำให้ไม่มีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่เหมาะสมสำหรับผู้บริหารในการพิจารณาผลงาน

ฉ. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน

ช. “ขาดแผนพัฒนาบุคลากร” ขององค์กรบริหารส่วนตำบลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ซ. ไม่มีระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ในองค์กรบริหารส่วนตำบล

ฅ. ขาดระบบการบริหารจัดการทรัพยากรที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ญ. ขาดวัฒนธรรมองค์กรที่ทำให้เกิดความรัก ความสามัคคีที่สร้างความจงรักภักดีต่อองค์กรบริหารส่วนตำบล

ฎ. ไม่มีระบบการประกันคุณภาพการบริหารงานในการที่จะสร้างให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

ฏ. บุคลากรขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตามหลักการและแนวคิดการกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น

ฐ. การบริหารงานในองค์กรบริหารส่วนตำบลขาดการประสานงานและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

ท. บุคลากรขาดโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

ฒ. บุคลากรส่วนใหญ่ยังไม่สามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

● โอกาสในการพัฒนา (Opportunity)

จากการวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้อง แนวนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ก. มีสินค้าทางการเกษตรที่สามารถสร้างรายได้และอาชีพแก่ประชาชน

ข. มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจในด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา

สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

ค. สถานที่ภายในตำบลของตำบลชุมแสงมีต้นกกที่สามารถทอเสื่อกกได้

ง. มีงานประเพณีที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตำบลชุมแสง

จ. มีทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและพัฒนาให้ประชาชนเกิดรายได้

ฉ. การพัฒนาการบริหารไปสู่หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง “ต้องปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชนและความรับผิดชอบต่อสังคม” เพื่อมุ่งสู่ประโยชน์สุขของประชาชน

ช. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๒ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารของราชการทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง “ต้องมีความพร้อมต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่สาธารณะ

ซ. รัฐบาลมีนโยบายการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นให้เข้มแข็ง

ญ. นโยบายการปฏิรูประบบราชการนำไปสู่ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบราชการเรื่องการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์วัฒนธรรม และค่านิยมของระบบราชการ

● อุปสรรคต่อการพัฒนา (Treats)

ก. ขาดความเชื่อมโยงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัด และท้องถิ่น ในการใช้ทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ข. โครงสร้างพื้นฐานในด้านถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ที่มีอยู่ยังไม่สามารถใช้งานได้ อย่างคุ้มค่า และเป็นประโยชน์อย่างเพียงพอ

ค. ขาดการวางแผนเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพ และการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ทำให้ประชาชนอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานออกจากพื้นที่

ง. เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมยังมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ได้มาตรฐาน

จ. การให้บริการด้านสุขภาพอนามัยยังไม่เพียงพอ

ฉ. ขาดการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ธุรกิจและสุขภาพอนามัยที่จะช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

ช. กระแสวัฒนธรรมตะวันตก และความเป็นเมืองมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตเชิงการอนุรักษ์ วัฒนธรรมที่ดีงาม

ซ. ประชาชนขาดการพัฒนาด้านการผลิต การตลาด การแปรรูปอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว

ฅ. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ญ. ประชาชนและภาคเอกชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตำบลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตตำบล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้าสาธารณะ	- ทางและที่สาธารณะในเขตตำบล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอเกิดการอุดตัน สกปรกเหม็นก่อนความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตตำบล	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่สกปรกเหม็นก่อนความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
	๕) ประชาชนบางครัวเรือนอุปโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน มีสารปนเปื้อน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขตตำบล	- ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาดถูกสุขลักษณะ

สถานการณ์สภาพแวดล้อม	ข้อบ่งชี้และปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย/	ความคาดหวังและ
----------------------	--------------------	------------------	----------------

ด้าน	ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ของปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มอนาคต
๒. ด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและ เกษตรกร	๑) ประชาชนไม่มีการ วางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขต ตำบล	- ประชาชนสามารถ วางแผนการ ดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและประกอบ อาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต ตำบล	- มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ
	๓) ผลผลิตทางการเกษตร ราคาตกต่ำระยะทางในการ ขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่ง รับซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๔) ขาดที่ดินทำกินเป็นของ ตนเอง	- ที่ดินทำกิน	ม. ๑๗ /ม.๑/ม.๑๖/ ม.๑๘	- เข้าร่วมโครงการจัด แปลงที่ดิน สาธารณประโยชน์ เพื่อแก้ไขปัญหาความ ยากจน
๓. ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการ สอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียน ไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่ สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาด งบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต ตำบล	- มีสื่อการเรียนการสอน ที่พอเพียง เด็กนักเรียน ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตาม ลำพัง และรับภาระในการ ดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กใน เขตตำบล	- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี
	๓) มีการทำลายและลักขโมย ทรัพย์สินของประชาชนและ ราชการรวมทั้งเกิดการ ทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วน ราชการ	- มีการป้องกันและ รักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและ ส่วนราชการ เช่น การ ติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุ ทะเลาะวิวาท

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้ม อนาคต
๓. ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต	๔) ผู้พิการไม่ได้รับความ ช่วยเหลือในการดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขตตำบล	- ผู้พิการได้รับความ ช่วยเหลือในการ ดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๕) เยาวชนและวัยรุ่นติด เกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สารเสพติด และท้องก่อนวัย อันสมควร		- เยาวชนและวัยรุ่นใน เขตตำบล	- เยาวชนและวัยรุ่นมี อนาคตที่ดี
	๖) ประชากรอายุตั้งแต่ ๓๕ ปี ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพ ประจำปี		- ประชาชนในเขต ตำบลที่อายุ ๓๕ ปี ขึ้นไป	- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ปี ขึ้นไปได้รับการ ตรวจสุขภาพทุกคน
	๗) ประชาชนในพื้นที่บางราย มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ ได้รับความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ มั่นคงแข็งแรง
๔. ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑) มีปัญหาเรื่องวัชพืชใน แหล่งน้ำมากขึ้นส่งผลให้น้ำ เน่าเสีย กีดขวางการไหลของ น้ำ แหล่งน้ำตื้นเขิน	- สิ่งแวดล้อม	- แหล่งน้ำสาธารณะ ในเขตพื้นที่ตำบล	- ปัญหาวัชพืชลดลง น้ำเน่าเสียลดลง
	๒) ปัญหาการบุกรุกที่ดิน สาธารณะประโยชน์	- ที่สาธารณประโยชน์	- ทุกแปลงในตำบล	- ประชาชนไม่บุกรุกที่ สาธารณประโยชน์ เพิ่มขึ้น
	๓) ปัญหาการบริหารจัดการ ขยะ	- สิ่งแวดล้อม	- ทุกหมู่บ้านในตำบล	- ปริมาณขยะลดลง - มีรายได้จากขยะ - สร้างชุมชนเข้มแข็ง
๕. ด้านการเมือง และการบริหาร จัดการ	๑) บุคลากรยังขาดความ กระตือรือร้นในการปฏิบัติ หน้าที่ของตนเอง	ความรับผิดชอบต่องาน	บุคลากร	- มีประสิทธิภาพใน การปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้น

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.การเศรษฐกิจ ๒.การดำเนินงาน อื่น	๑. การศึกษา ๒. อุตสาหกรรมและการโยธา ๓. การเกษตร ๑. งบกลาง	กองช่าง/ กองส่งเสริม การเกษตร	อบต.ชุมแสง
๒	ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและการ เกษตร	๑.บริการชุมชนและ สังคม	๑. สังคมสงเคราะห์ ๒. การเกษตร ๓. เคหะและชุมชน	กองสวัสดิการ สังคม/กอง ส่งเสริมการ เกษตร/กอง ช่าง	
๓	ด้านสังคมและคุณภาพ ชีวิต	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.บริการชุมชนและ สังคม ๓. การดำเนินงาน อื่น	๑. การรักษาความสงบภายใน ๑. การศึกษา ๒. สาธารณสุข ๓. สังคมสงเคราะห์ ๔. การศาสนาวัฒนธรรมและ นันทนาการ ๑. งบกลาง	สำนักปลัด/ กองการ ศึกษา/ กอง สาธารณสุข สำนัก/ทุกกอง	
๔	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.บริการชุมชนและ สังคม ๓.การเศรษฐกิจ	๑. บริหารงานทั่วไป ๒. สาธารณสุข ๓. การเกษตร	สำนักปลัด กองสาธารณสุข สุข กองส่งเสริม การเกษตร	

๓. พันธกิจ

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วยงาน สนับสนุน
๕	ด้านการเมืองและการ บริหารจัดการ	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.บริการชุมชนและ สังคม ๓. เศรษฐกิจ ๔. การดำเนินการ อื่น	๑. บริหารงานทั่วไป ๒. รักษาความสงบ ภายใน ๑ .การศึกษา ๒. สาธารณสุข ๓. สังคมสงเคราะห์ ๔. เศรษฐกิจชุมชน ๕. สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน ๖. การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ ๑. การเกษตร ๑. งบกลาง	สำนักปลัด/กอง คลัง กองการศึกษา/ กองสวัสดิการ สังคม/กองช่าง กองส่งเสริม การเกษตร ทุกกอง/สำนัก	อบต.ชุมแสง
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๗ กอง/สำนัก	

ส่วนที่ 2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

แบบ ร.01

ยุทธศาสตร์	ปี 2566		ปี 2567		ปี 2568		ปี 2569		ปี 2570		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
1.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	28	3,900,000	28	3,900,000	28	3,900,000	28	3,900,000	28	3,900,000	140	19,500,000
1.2 แผนงานเคหะและชุมชน	1	70,000	1	70,000	1	70,000	1	70,000	1	70,000	5	350,000
1.3 แผนงานการเกษตร							2	250,000	1	50,000	3	300,000
รวม	29	3,970,000	29	3,970,000	29	3,970,000	31	4,220,000	30	4,020,000	148	20,150,000
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการเกษตร												
2.1 แผนงานส่งเสริมวิสาหกิจ	2	150,000	2	150,000	2	150,000	2	150,000	2	150,000	10	750,000
2.2 แผนงานการเกษตร	1	50,000	1	50,000	1	50,000	1	50,000	1	50,000	5	250,000
รวม	3	200,000	3	200,000	3	200,000	3	200,000	3	200,000	15	1,000,000
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต												
3.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป	2	215,000	2	215,000	2	215,000	2	215,000	2	215,000	10	1,075,000
3.2 แผนงานรักษาความสงบภายใน	3	450,000	3	450,000	3	450,000	3	450,000	3	450,000	15	2,250,000
3.3 แผนงานการศึกษา	14	10,130,000	14	10,130,000	14	10,130,000	14	10,130,000	14	10,130,000	70	50,650,000
3.4 แผนงานสาธารณสุข	7	495,000	7	495,000	7	495,000	7	495,000	7	495,000	35	2,475,000
3.5 แผนงานสังคมสงเคราะห์	2	30,000	2	30,000	2	30,000	2	30,000	2	30,000	10	150,000
3.6 แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	7	530,000	7	530,000	7	530,000	7	530,000	7	530,000	35	2,650,000
3.7 แผนงานงบกลาง	7	17,935,600	7	17,935,600	7	17,935,600	7	17,935,600	7	17,935,600	35	89,678,000
รวม	42	29,785,600	42	29,785,600	42	29,785,600	42	29,785,600	42	29,785,600	210	148,928,000

ส่วนที่ 2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

แบบ ผ.01

ยุทธศาสตร์	ปี 2566		ปี 2567		ปี 2568		ปี 2569		ปี 2570		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
4.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป	1	180,000	1	180,000	1	180,000	1	180,000	1	180,000	5	900,000
4.2 แผนงานเกษตรและชุมชน	2	150,000	2	150,000	2	150,000	2	150,000	2	150,000	10	750,000
4.3 แผนงานการเกษตร	4	150,000	4	150,000	4	150,000	4	150,000	4	150,000	20	750,000
รวม	7	480,000	7	480,000	7	480,000	7	480,000	7	480,000	35	2,400,000
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านการเมืองและบริหารจัดการ												
5.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป	12	505,000	12	505,000	12	505,000	12	505,000	12	505,000	60	2,525,000
5.2 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	3	570,000	3	570,000	3	570,000	3	570,000	3	570,000	15	2,850,000
รวม	15	1,075,000	15	1,075,000	15	1,075,000	15	1,075,000	15	1,075,000	75	
รวมทั้งสิ้น	96	35,510,600	96	35,510,600	96	35,510,600	98	35,760,600	97	35,560,600	483	172,478,000

ส่วนที่ 2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570)

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 แผนงานยุทธศาสตร์และการโยธา

แบบ ผ.๑๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI) (ตัวบ่งชี้ผลสำเร็จ)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	ก่อสร้างโดมอเนกประสงค์ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตามา	เพื่อเป็นสถานที่จัดกิจกรรมต่างๆในการเรียนการสอน	จำนวน 1 หลัง ตามแบบและปริมาณงาน อบต.กำหนด	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	นักเรียน ต่างได้	มีสถานที่จัดกิจกรรม ต่างได้	กองช่าง
2	ก่อสร้างหลังคาสนามเด็กเล่นพร้อมปูพื้น	เพื่อความปลอดภัยกับนักเรียน ได้เล่นในร่ม	จำนวน 1 หลัง ตามแบบและปริมาณงาน อบต.กำหนด	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	นักเรียน หลบฝน ทลสบแดดได้	นักเรียนเล่นในร่ม หลบฝน ทลสบแดดได้	กองช่าง
3	ปรับปรุงห้องน้ำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตามา	เพื่อให้มีห้องน้ำห้องส้วม ให้ได้มาตรฐานถูกสุขลักษณะ	จำนวน 5 ห้อง	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	นักเรียน ได้มาตรฐานถูกสุข ลักษณะ	มีห้องน้ำห้องส้วม ได้มาตรฐานถูกสุข ลักษณะ	กองช่าง
4	ปรับปรุงอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตามา	เพื่อให้อาคารเรียนมีสภาพที่ดีขึ้น และมีอายุการใช้งานได้คงทน	จำนวน 1 หลัง	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	นักเรียน อาคารเรียนมีสภาพ ที่ดี มีอายุการใช้ งานเพิ่มมากขึ้น	อาคารเรียนมีสภาพ ที่ดี มีอายุการใช้ งานเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง
5	ซ่อมแซมอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตามา	เพื่อให้อาคารเรียนมีสภาพที่ดีขึ้น และมีอายุการใช้งานได้คงทน	ซ่อมแซมประตู-หน้าต่าง	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	นักเรียน		กองช่าง

รูปแบบบัญชีงบประมาณ

กรมส่งเสริมการเกษตร (พ.ศ. 2566-2570)

กรมส่งเสริมการเกษตร

กรมส่งเสริมการเกษตร